

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Index Rervm Et Verborvm, Quæ in hoc Tomo tertio continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

INDEX

RERVM ET VERBORVM,

Quæ in hoc Tomo tertio
continentur.

*Prior numerus paginam, Posterior numerum Mar-
ginaliæ indicat.*

A

Abbas.

bbates in mitrâ habentes possunt
suis subditis regularibus minores
Ordines conferre, imò, & sæcula-
ribus Episcopo subditis, ex ipsius
licentiâ. p. 202. n. 31.

Sicut & aliis Regularibus, qui speciales litteras
dimissorias à suis Superioribus, & specialem
Episcopi licentiâ habuerint. ibid. n. 32.

Abbas excommunicatus, aut interdictus va-
lide confert minores Ordines. pag. 202. n. 33.

Abbatès tantum possunt ordinare in Monaste-
rij sui Templo. ibid. n. 34.

Abbatès non possunt ordinare Novitios suos
ante professionem. p. 203. n. 35.

Abbatès exempti habentes vicesimam cum in-
telligence Episcopali, possunt etiam subdi-
tis secularibus concedere dimissorias litteras.
p. 204. n. 7.

Abbatès omnes mitrati possunt suis subditis se-
cularibus minores Ordines ministrare post
Tuditionem, & quas qualitates ad hoc ha-
bere debeant. p. 225. n. 207. & seq.

Abbatès qui suis subditis Regularibus minores
Ordines valent conferre, possunt eos suis no-
uitis ministrare. ibid. n. 212. & seq.

Abbatès qui suos subditos Regulares possunt
ordinare, possunt etiam alterius Ordinis Reli-
giosos minoribus Ordinibus initiare. p. 226.
n. 215. & seq.

Abbatès mitrati possunt seculares minoribus
Ordinibus cum litteris dimissoriis initiare.
ibid. n. 218. & seq.

Abbatès non omnes potestatem habent litteras
dimissorias ad Ordines suscipiendum suis
subditis concedendi. p. 253. n. 411. & seq.

Accetum.

Accetum non est materia consecrabilis. p. 49. n.
189. & seq.

Escol. & Mend. Theol. Moral. Tom. III.

Acolyflatus.

Acolyflatus materia totalis est traditio cande-
labri, & vireoli. p. 220. n. 174.

Adulti.

Adulti sunt Extremæ vñctionis capaces mox
post Baptismum susceptum. p. 172. n. 36. &
p. 183. n. 122. & seq.

Eger.

Eger qui post sumptum viaticum mortaliter
deliquit, non tenetur ad diuinum implendum
præceptum iterum communicare. p. 76.
n. 410. & seq.

Eger, qui in mortis articulo deglutit non po-
test Eucharistiæ particulam ministrandæ est
sanguinis species. ibid. n. 412. & seq.

Eger utrum prius teneatur recipere viaticum
quàm Extremam vñctionem. p. 175. n. 61. &
seq.

Eger qui sufficienti vsu rationis præditus non-
quam deliquit, est capax Extremæ vñctio-
nis. p. 182. n. 119. & seq.

Eger in eo debet existere statu ut graniter ad
mortem laborare videatur, ut valide Extre-
mam vñctionem recipiat. p. 185. n. 137. & seq.

Egero repentino morbo correpto ministranda
est Extrema vñctio saltem sub conditione,
sine prævia confessione. p. 186. n. 146. & seq.

Egero vñctionem recipienti non sufficit attritio
ut talis cognita. p. 197. n. 222.

Egero non confertur effectus vñctionis Sacra-
mentalæ, si vnam vel duas vñctiones tantum
acceperit, & minister intendat eam commu-
ni modo conferre. p. 195. n. 193. & seq.

Eger qui per modum viatici Eucharistiam non
ieiunus accepit, vult rursum Eucharistiam
sumere, debetne ieiunium præmittere. p. 70.
n. 364. & seq.

Ætas.

Ætas præscripta requiritur in ritè ordinando,
iuxta Ecclesiastica iura. p. 205. n. 59.

Ætatis dubium impedit promotionem ad Or-
dines. ibid. n. 66.

Z 2

Ætā 2

SCOBAR

neof. Mor.

Tom. III. IV.

Ætā IV.

Index Rerum,

Beneficium.

Ætas septennij sufficit ad minores Ordines suscipiendos. p. 231. n. 253. & seq.
Ætatis moderatio facta à Concilio Viennensi circa ordinandos. p. 232. n. 258.
In Ætate ordinandorum supputanda dies Bissextilis est enumerandus. p. 233. n. 285. & seq.

Altare.

Altare quid sit in communi. p. 100. n. 96.
Altare ecclesiasticum dupliciter sumitur. ibid. n. 97.
Altare quantæ dimensionis, & longitudinis esse debeat. p. 100. n. 105.
Altare consecratum nequit duobus constare lapidibus. ibid. n. 106.
Si Altari consecrato non lapides addantur, quid agendum. p. 101. n. 107.
Altare portatile clausum ligno, non amittit consecrationem per separationem à ligno, & quomodo alias amittatur. p. 101. n. 108. & seq.
Altare quomodo polluitur, & reconciliatur. ibid. n. 110.
In Altari non potest celebrare Sacerdos, in quo eodem die celebravit Episcopus. ibid. n. 111.
Altaria quoniam possit construere, vel destruere. ibid. n. 102.
In Altari fixo non debet necessarium totum ædificium esse lapideum. ibid. n. 103.

Amentes.

Amentes à nativitate ac perpetuo furiosi non sunt extremæ unctionis capaces. p. 184. n. 131. & seq.
Amentes, pueri, & perpetuo furiosi si ordinentur recipiant characterem. p. 205. n. 55.

Angelus.

Angelus potest divina dispensatione conferre Ordines. p. 202. n. 20.

Apostata.

Apostata, & fugitivus à Religione, utrum aliquando possint frui Iubilæis, & Indulgentiis in defunctorum gratiam expensis. p. 26. n. 233. & seq.

Aqua.

Aqua vino Calicis miscenda debet esse in minor quantitate. p. 33. n. 27.
Aque gutta vino calicis mixta utrum immediate convertatur in Dominicum Sanguinem. p. 49. n. 191. & seq.
Aque immixtio in calice non est de iure dictum. p. 51. n. 204. & seq.
Aque quantitas vino admiscenda utrum possit determinari. ibid. n. 206. & seq.
Aque guttule quæ intra Calicis latera separata à vino assolent detineri, an debeant censeri consecrata. ibid. n. 209. & seq.

Anus.

Ani origo sufficit, ut eius nepos ab episcopo illius loci possit Ordinibus initiari. p. 241. n. 327. & seq.

Auxilium.

Auxilia quæ per Missam conferuntur non semper sunt efficacia. p. 122. n. 248. & seq.

B

Beneficium.

Beneficia curata utrum inducant obligationem dicendi Missam pro alijs. p. 158. n. 577. & seq.

Beneficarij simplices non obligantur celebrare, nisi ex fundatione aut consuetudine. p. 108. n. 151.

Beneficariis curatis tenetur sacrum facere omnibus diebus, quibus Parochiani tenentur audire. ibid. n. 152.

Beneficarius potest iusto stipendio concessio alijs Missas dicendas committere sibi reservans residuum. p. 109. n. 157.

Beneficarius potest accipere stipendium Missam alteri applicare, etsi beneficium habeat simplex onus cantandi Missam in assignato Templo. p. 158. n. 572.

Beneficarius plura beneficia iudicis Diocesibus habens potest à quolibet illarum Antistite ad Ordines admitti. p. 242. n. 339. & seq.

Blatta.

Blatta non est idonea consecrationis materia, & qui talem panem consecrat et graviter peccat. p. 46. n. 159. & seq.

Bonum.

Bona à patre filio assignata ad sacros Ordines suscipiendos, sunt communeranda in divisione bonorum cum alijs fratribus, etsi succedant legitimæ loco. p. 249. n. 384. & seq.

Bulla.

Bulle Cruciatæ virtute non potest à quolibet Sacerdote sumi communio. p. 81. n. 445. & seq.
Bulla beatificationis exprimit, ut personæ designatæ tantum liceat Missam de tali Beato dicere. p. 105. n. 143.

C

Cacus.

Cæci à nativitate, aut manibus mutilati, an & quomodo debeant inungi. p. 187. n. 153. & seq.

Calix.

Calix cum vino, & patena cum hostia est materia remota Sacerdotalis Ordinis; & quæ materia proxima. p. 21. n. 14.

Calix & hostia reponenda super Altare. p. 100. n. 101.

Calix, & patena requiruntur ad Missæ celebrationem. p. 102. n. 119.

Calices & patenæ mystica significatio. ibid. Calix, & patena ex qua materia debeant esse. ibid. n. 122.

Calix stanneus non permittitur nisi ratione paupertatis. p. 101. n. 123.

Calix potest fieri ex plumbo, vel cupro inaurato. ibid. n. 124.

Calix & patena debent consecrari per episcopum. ibid. n. 125.

Calix non amittit consecrationem per separationem coppæ à pede cum iunctura est tornatilis. p. 146. n. 475. vide *vasa*.

Si Calix fuerit sine vino consecratus, non debet simul nova hostia consecrari. p. 154. n. 536.

Calicis cum vino, & patenæ cum hostia materia est de necessitate Sacramenti Presbyteratus. p. 218. n. 163. & seq.

Campana.

Campanæ possunt pulsari ad commonendum

& Verborum.

dom populum de communionis generalis
Iubilaeo. p. 22. n. 207. & seq.

Canon.

In Canone Missae, et alique omissione verborum
datur materiae leuitas. p. 151. n. 515.

Capellanus.

Capellani circa dicendam pro alio Missam obli-
gatio. p. 108. n. 150.

Capellanus potest iusto stipendio concessio aliis
Missas dicendas committere, sibi referuans
residuum. p. 109. n. 157.

Capellanus non debet ipsemet tot missas cele-
brare quot praescribit fundator. p. 159. n. 581.
& seq.

Capellanus qui sine iusta causa mutat locum
designatum à fundatore ad celebrandam
Missam, tenetur ad restitutionem. ibid. n. 584.
& seq.

Capellanus qui tenetur celebrare quotidie non
potest singulis hebdomadis unam, aut alter-
ram Missam omittere. p. 160. n. 588. & seq.

Capitulum.

Capitulum Sede vacante non potest litteras
dimissorias intra annum à morte Episcopi
concedere. p. 203. n. 42.

Capitulum Sede vacante quondam possit
litteras dimissorias conferre. ibid. n. 43.

Capitulum, & Vicarius generalis Episcopi Se-
de vacante habent dispensationem interdi-
ctorum. p. 206. n. 67.

Capitulum, aut vicarius sede vacante, quare
possint in interdictis dispensare. p. 260. n. 460.

Cardinalatus.

Cardinalatus non est verus Ordo Ecclesiae. p.
212. n. 114. & seq.

Cardinalis.

Cardinales, Presbyteri, & simplex Sacerdos
possunt ex Papae licentia ordinare. pag. 202.
n. 30.

Cardinales Presbyteri possunt suis familiari-
bus conferre primam consuetudinem, aut Ordines
minores, ex privilegio, vel consuetudine.
p. 224. n. 202. & seq.

Character.

Character est secundus effectus Ordinis. p. 207.
n. 77.

Character Ordinis quid sit. ibid. n. 78.

Christus.

Christus in consecratione panis usus fuit pat-
ticula enim. p. 52. n. 228. & seq.

Christus se offert Deo Patri in missa. p. 90.
n. 20.

Et Ecclesia offert Missae sacrificium per Sacer-
dotes. p. 90. n. 21.

Christus per se nulli applicat fructus sacri-
ficij missae. p. 93. n. 46.

Christus pro seipso missam offerre non po-
test, bene tamen reliqui Sacerdotes. ibidem
n. 47.

Christus est principalis res sacrificata in Missa.
p. 89. n. 17.

Christus verum in cruce oblatum verum sa-
crificium. p. 13. n. 191. & seq.

Christus offert nunc immediate Missae sacri-
ficium. p. 117. n. 217. & seq.

Cingulum.

Cingulum Sacerdotis debet esse benedictum.
p. 47. n. 478.

Esch. & Mend. Theol. Mor. Tom. III.

Cingulum ita ruptum, ut neutra pars diuisa ad
cingendum sufficiat, non retinet benedictio-
nem. 47. n. 481. & seq.

Clericus.

Clerici Diacono inferiores, & laici aliquando
possunt seipsos communicare. p. 83. n. 455.
& seq.

Clerici minorum Ordinum solum peccant ve-
nialiter in mortali sua munia exercendo.
p. 213. n. 226. & seq.

Clericus in minoribus constitutus fit irregula-
ris, si indutus palmatica, & manipulo Episto-
lam in Missa solemniter cantet. p. 214. n. 136.
& seq.

Clericus qui ante legitimam aetatem Sacerdo-
tio initiatus, suspensus manet, non est simul
ab inferiorum Ordinum executione suspen-
sus. p. 233. n. 267.

Clericus qui ante legitimam aetatem Sacerdo-
tium bona fide init, postmodum vero ante legi-
timam aetatem mala fide celebrat, non fit ir-
regularis, sed mortaliter peccat. p. 234. n. 274.

Clericus mala fide ante legitimam aetatem ordi-
natus, non potest aetate completa sine
dispensatione susceptum Ordinem exercere.
ibid. n. 276.

Clerici ante legitimam aetatem maiores Ordi-
nes suscipientes, & quique proprium munus
secundum susceptum Ordinem Episcopo ce-
lebrante obit, utrum omnes incurant irregu-
laritatem. p. 135. n. 281. & seq.

Clericus minoribus tantum initiatus non pec-
cat contrahendo matrimonium. p. 239. n. 311.

Clericus non potest sacris initiari, nisi aliquo ti-
tulo ad victum necessaria habeat. p. 245.
n. 360.

Potest tamen cum sola fideiussione alimenta-
rum. ibid. n. 362. & seq.

Clericus qui sub vero titulo Diaconatum rece-
pit, mox renunciato patrimonio presbyte-
ratum suscipit, utrum incurat suspensionem.
p. 247. n. 370. & seq.

Clericus non potest renunciare patrimonio, ad
cuius titulum fuit ordinatus, sine Episcopi
licentia. p. 248. n. 381. & seq.

Clerici, an mortaliter peccet non gestando ton-
suram clericalem. p. 264. n. 488. & seq.

Communio.

Communio cunctis die Veneris Sancti.
p. 77. n. 419. & seq.

Communio quotidiana utrum omnibus exi-
stentibus in gratia valior, & singulis suaden-
da. ibid. n. 421. & seq. p. 78.

Communio quotidiana licita cunctis fidelibus
non habentibus peccati lethalis conscien-
tiam. ibid. n. 421.

Compstellæ.

Compstellæ commorantes possunt lucrari Iu-
bileo. p. 3. n. 20.

Compstellani incolæ tenentur tantum semel
in mense ecclesiam ad Iubilaeum consequen-
dum. p. 4. n. 21.

Concilium.

Concilij clausula, qua Sacerdotes, qui sine prae-
uia confessione communicant, mo-
ventur quam primum confiteri, continet
praeceptum

SCOBAR
neob Mor
om III. IV
IV

Index Rerum,

præceptum, non solum consilium. p. 61. n. 296. & seq.

Confessorius.

Confessorius potest virtute Iubilæi duarum, hebdomadarum commutare votū votiendi castitatis, sicut & alia vota. p. 5. n. 39. & seqq.

Confessorius potest commutare omnia vota quorum penitens non meminerit Iubilæi tempore. p. 5. n. 49.

Confessorius qui ex facultate Iubilæi eligitur ad commutanda opera præscripta, non debet necessariò esse solus qui ad confessionem ad Iubilæi lucrationem eligitur. p. 15. n. 144. & seq.

Confessorius potest virtute Iubilæi extra confessionem vota commutare. ibid. n. 147. & seq.

Confessorius potens virtute Iubilæi commutare iuramenta etiam commutare vota potest. p. 16. n. 156. & seq.

Confessorius cui virtute Iubilæi impenditur facultas commutandi vota, exceptis votis Religionis, & castitatis, non potest commutare iuramenta ingrediendi Religionem, & castitatem obferuandi. p. 18. n. 168. & seq.

Confessorius potest virtute Iubilæi iuramentum commutare, quod quis emisit, ad aliquod votum confirmandum. p. 17. n. 159. & seq.

Confessorius Iubilæi virtute potest commutare vota Religionis, aut Castitatis, emissa leni metu ab extrinseco incusso. ibidem n. 171. & sequent.

Confessorius virtute Bullæ Cruciatæ potest absolvere à suspensione incurfa per susceptionem Ordinum ante legitimam ætatem. p. 134. n. 279. & seq.

Confessio.

Confessionem debere præmitti ad Eucharistiâ suscipiendam, si communicaturus sit lethalis piaculi reus, fuit ante Concilium Tridentinum obligatio. p. 56. n. 259. & seq.

Coniugium.

Coniugia inita post Sacerdotium nullibi sunt licita nec valida. p. 207. n. 80.

Coniugia licita quibuldam in locis Diaconis, & Subdiaconis. ibid. n. 81.

Consecratio.

Ad Consecrationem requiritur vt materia consecranda sit Sacerdoti præfens. p. 33. n. 31.

Ad Consecrationem requiritur ea quantitas quæ possit pronomine *hoc*, vel *hic*, designari. p. 33. n. 32.

Consecrationis panis forma. p. 34. n. 35.

Consecrationis vini forma. ibid. n. 37.

In Consecratione pronomen *hoc*, vel *hic*, supponit confusè. ibid.

Consecratio, & sumptio simul constituunt essentialiter Missæ Sacrificium. ibid. n. 16.

Consecratio altaris portatilis quomodo amittatur. p. 101. n. 108.

Consecratio sola potest essentialiter missæ Sacrificium constituere. p. 114. n. 196. & seq.

Consecratio non tollitur ab altari quoties à lapide amouetur lignum, in quo est lucellus in quo recondantur reliquæ. p. 142. n. 245. & seq.

Consecratio altaris non perditur quoties eius cornua quæ solent vngi franguntur. p. 242.

n. 248. & seq.

Consecratio & sumptio simul possunt constitui, vt constituent Missæ Sacrificium. p. 115. n. 202. & seqq.

Consuetudo.

Consuetudo in hispania, & Germania initiandi eadem die minoribus Ordinibus, & Subdiaconatu, an laudabilis, & retinenda. p. 258. n. 444. & seq.

Contactus.

Contactus materia est de essentia Sacramenti Ordinis. p. 200. n. 10.

Contactus hostiæ, & Sanguinis non est necessarius in Sacerdotio. ibid. n. 11.

Contactus physicus an sit necessarius ex parte ordinandi. ibid. n. 12.

Contactus non debet necessariò fieri simul in instanti mathematico cum verborum prolatione. ibid. n. 13.

Copula.

Copula coniugalis an, & quando possit impedire communionem. p. 40. n. 95.

Copula coniugalis habita in ecclesia ratione necessitatis, non polluit illam. p. 137. n. 379.

Copula coniugalis vtrum possit esse licita in loco sacro. ibid. n. 381. & seqq.

Corporale.

Corporale requiritur ad Missæ celebrationem. p. 101. n. 13.

Corporale vnde sic dictum. ibid. Eius materia quæ esse debeat. ibid.

Quando amittat consecrationem. ibid.

Corporale potest fieri ex cannabe. pag. 343. n. 146.

Corporale reliquæque Altaris mappæ vtrum possint ex gossipio fieri. pagin. 144. n. 448. & seq.

Crux.

Crux collocanda super Altare ad Missæ celebrationem. p. 102. n. 117.

D

Decretum.

Decretum Concilij Tridentini circa Missarum reductionem. p. 165. n. 626.

Decretum Tridentini de Missarum reductione de quibus loquatur. ibid.

Decretum Tridentini prædictum non extenditur ad Missas dotacionum post Concilium relictas. ibid. n. 31. & seq.

Deus.

Deus attendit ad intentionem Sacerdotis, non ad eius obligationem in Missæ Sacrificio. p. 118. n. 223. & seq.

Diaconatus.

Diaconatus est verum nouæ legis Sacramentum. p. 209. n. 96. & seq.

Diaconatus totalis materia proxima non est scilicet libri Evangeliorum traditio. p. 229. n. 166. & seq.

Diaconus.

Diaconus, imò & laicus ex delegatione potest Eucharistiâ ministrare. p. 36. n. 52.

Diacono urgente necessitate poterit ab Episcopo, & Sacerdote committi facultas ministrandi Eucharistiâ. ibid. n. 53.

Diaconus potest Eucharistiâ moribundo ministrare, vbi Sacerdos Pastor adest, & inique

& Verborum.

iniquè illi denegat facultatem eam ministrandi pag. 79. n. 427. & seq.

Diacono pariente non potest Sacerdos communionem laica Eucharistiam sumere. p. 82. n. 451. & n. 453.

Diaconi non peccant moraliter, solemniter ministrando cum in mortali existunt. p. 214. n. 129. & seq. Peccant tamen venialiter. ibid. n. 132. & seq.

Diaconi, & Subdiaconi non tenentur Missæ solemniter. p. 110. n. 168.

Diaconus prædicans in mortali occulto non delinquit mortaliter. p. 215. numero 139. & seq.

Diaconi officium. p. 202. n. 25.

et Subdiaconi officium. ibid.

Distancia.

Distancia vnius leuæ inter pœnitentem & confessorium, vtrum sit sufficiens causa, vt pœnitens possit vigente necessitate absque pręia confessione communicare. p. 64. num. 319. & seqq.

E

Ecclesia.

Ecclesia inuicendæ ad lucrandum Inbilatū debent quotidie visitari. p. 2. n. 10.

Ecclesia iustis de causis communionem laicis sub vtraque specie prohibuit. p. 83. n. 460.

In Ecclesia Christi datur verum, proprium, ac visibile sacrificium. p. 88. n. 10.

Ecclesiæ Cathedralis debent quotidie Missam celebrare, sicut Collegiales, & Conuentuales, vbi adeit sufficiens copia Sacerdotum. p. 95. n. 69. & seq.

Ecclesia quomodo violatur homicidio. p. 99. n. 88. Et quomodo humani sanguinis profusione. ibid. n. 89. Et feminis humani effusione, vel sepultura excommunicati. ibid. n. 90. & seq.

Ecclesia destructa amittit consecrationem. ibidem n. 92.

Ecclesia polluta quomodo reconcilianda. ibid. n. 95.

Ecclesia violatur quando intra Templum datur causa mortis sine sanguinis effusione, quomodocumque datur. p. 136. numero 370. & sequent.

Ecclesia violatur per profluentem sanguinis effusionem à parietibus. ibid. 373. & seq.

Ecclesia violatur si quis intra eam fuerit percussus, & extra sanguinem profuderit. ibidem n. 376. & seq.

Ecclesia non violatur per copulam coniugalem in ea habitam ratione necessitatis. p. 137. n. 379. & seq.

Ecclesiæ non consecratæ parietes debent abradari si in ea sepultus fuit infidelis; secus si fuerit consecrata. p. 138. n. 393.

Ecclesiæ & Cœmeterium solùm benedicta, possunt reconciliari, si fuerint violata, per simplicem Sacerdotem cum aqua benedicta. p. 139. n. 403.

Ecclesiæ violatio non tollitur per Missæ celebrationem. p. 140. n. 412. & seq.

Episcopatus.

Episcopatus materia an sit sola impositio manuum trium Episcoporum super caput illius qui est consecrandus. p. 216. numero 150. & sequent.

Episcopatus nequit nisi in Dominica die conferri. p. 208. n. 87.

Episcopatus est ordo Ecclesiasticus. pag. 210. num. 102.

Episcopus.

Episcopis commissæ est designatio loci apti ad Missam celebrandum. p. 97. n. 182.

Episcopi quid possint circa celebrationis locum. p. 98. n. 85.

Episcopi soli possunt altaria consecrare iure communi, alij Sacerdotes ex privilegio. p. 100. n. 99.

Episcopus non potest concedere facultatem simplici Sacerdoti reconciliandi templū consecratum violatum. p. 139. n. 408. & seq.

Episcopus conferens minores Ordines in mortali, non delinquit mortaliter. p. 215. n. 148. & seq.

Episcopus ita potest Missarum stipendia taxare, vt nec mains, nec minus dari possit. p. 160. n. 594. & seq.

Episcopus quid possit circa reductionem Missarum. p. 110. n. 164.

Episcopus tenetur ex iustitia Parocho deficiente Extremam vñctionem ministrare, alij autem ex charitate. p. 171. n. 29.

Episcopus solus potest calices, & patenas consecrare, alij ex privilegio. p. 102. n. 26.

Episcopi possunt vigente necessitate sine Synodo, Missas, de quibus Concilium Tridentinum loquitur reducere. p. 166. n. 634. & sequent.

Episcopus Extremam vñctionem ministrans vii debet oleo, non chrismate. p. 189. n. 174. & seq.

Episcopus solùm proprius, & ordinarius est Ordinis Minister. p. 202. n. 27.

Episcopus licet excommunicatus, aut suspensus validè confert Ordines. ibid. n. 28.

Episcopus non potest ordinari nisi à tribus Episcopis. p. 203. n. 36.

Episcopus non potest ordinare subditum alterius Episcopi sine eius licentia. ibid. n. 37.

Episcopus originis quis propnè dicatur. ibidem n. 38.

Episcopus domicilij, quis sit, & quis item beneficij. ibid. n. 39. 40.

Episcopus, an possit ordinare subditum alterius Episcopi sub spe ratihabitionis. p. 204. n. 45.

Episcopus nondum consecratus potest litteras dimissorias impendere. pagina 203. n. 41.

Episcopus habet dispensationem interstitiorum temporum in susceptione Ordinum. pagina 206. n. 65.

Episcopus ordinans quem scit non impleuisse interstitia, censetur dispensare. ibidem numero 66.

Episcopis licet aliquando ex iusta causa Ordines maiores die Dominica conferre. p. 208. num. 85.

Episcopus cōficiens Sacramentalia dum in mortali existit, non peccat mortaliter. p. 215. n. 142. & seq.

Index Rerum,

- Episcopus consecrans Christum, vel oleum infirmorum dum in mortali existit non peccat mortaliter. p. 215. n. 145. & seq.
- Episcopus impetrens primam Tonsuram alterius subdito, incurrit poenam suspensionis lata in cap. *Et qui*. p. 239. numer. 214. & sequent.
- Episcopus extra propriam Diocesim non potest suis subditis Ordines impendere, consensu proprii Episcopi non petito. p. 240. n. 317. & seq.
- Episcopo potest quis tripliciter subici. p. 240. n. 319.
- Episcopus an possit ordinare illum, qui fortuito in sua Diocesi natus est. ibidem numero 320. & seq.
- Episcopus haereticus, vel degradatus valide potest Ordines conferre. pagina 223. numer. 193.
- Episcopus per saltem ordinatus, nec minoribus initiatus, valide potest hos Ordines conferre. ibid. n. 195. & seq.
- Episcopus nequit facultatem ordinandi, nec etiam primam Tonsuram impertiendi Parocho, aut simplici Sacerdoti concedere. pag. 228. n. 230. & seq.
- Episcopus qui puerum ante rationis usum minoribus Ordinibus, aut Tonsura initiaret, peccaret mortaliter. p. 231. numer. 250. & sequent.
- Episcopus potest licite admittere ad Ordines eum qui linguam Latinam non bene callet, sed est bona indole praeditus, unde speratur, ut postmodum necessaria addiscat. p. 236. n. 292. & seq.
- Episcopus potest familiarem triennem alterius Episcopi subditum Ordinibus initiare, & quomodo. p. 243. n. 344.
- Episcopus non satisfacit oneri conferendi statim beneficium: familiari triennali, conferendo illud cum primum vacauerit. ibidem n. 346. & seq.
- Episcopus non potest ad titulum patrimonij, vel pensionis triennem familiarem ordinare pro suae Ecclesiae necessitate, vel utilitate. ibid. n. 349. & seq.
- Episcopo licet suis subditis conferre primam Tonsuram in privato Oratorio, sine Episcopi Diocesani licentia. p. 244. n. 352. & sequenti.
- Episcopus conferens Ordines alieno sine litteris dimissorias non est per annum ab omnium Ordinum collatione suspensus. ibid. n. 355. & seq.
- Episcopus non potest Ordinem suscipiendum denegare Regulari, qui litteras habet dimissorias a suo Praelato, etsi forte instrumenta praecedentium Ordinum omiserit. pag. 254. n. 414. & seq.
- Episcopus potest diebus dominicis, vel festis minores Ordines pluribus quam duobus conferre. p. 255. n. 425. & 427.
- Episcopo non licet sine necessitate post prandium minores Ordines conferre. pag. 256. n. 430.
- Episcopus an possit maiores Ordines mane diei Dominica post generalem in Sabbato ordinationem conferre. ibidem. numer. 431. & seq.
- Episcopus qui in Missa Sabbati ablutionem sumpsit poterit ex causa, sequenti Dominica maiores Ordines conferre. pagina 257. numer. 435. & seq.
- Episcopo licet eadem die primam Tonsuram, & omnes minores Ordines eidem impertiri. p. 157. n. 442. & seq.
- Episcopus non potest eadem die plures Ordines maiores eidem sine Regulari, sine Saeculari conferre. p. 258. n. 447.
- Eucharistia.*
- Eucharistiae nomen quid significet. pagina 31. numer. 1.
- Eucharistia proprium est novae legis Sacramentum. ibid. n. 2.
- Eucharistia in ultima cena die 14. Lunae Martij à Christo fuit instituta. ibidem n. 3. 4. 5.
- Eucharistiae definitio. ibid. n. 6.
- Eucharistia constat ex speciebus panis, & vini, & corpore, ac sanguine Christi. ibidem n. 7.
- Eucharistia est omnium Sacramentorum perfectissimum. p. 32. n. 2.
- Eucharistia sub diversis speciebus corporis & Sanguinis Christi unum constituit sacramentum. ibid. n. 10.
- Eucharistiae materia remota. ibid. n. 11. & 20. & seqq.
- Vide in verb. *Panis.*
- Eucharistia adoratione laetiae adoranda. p. 35. n. 41. debetque absolute adorari. p. 35. numero 42.
- Eucharistia necessaria ad salutem necessitate praecipit. p. 35. n. 45.
- Ad eucharistiae administrationem non requiritur approbatio Ordinarij. p. 36. n. 61.
- Eucharistia est deneganda publico peccatori, in loco ubi publicum est peccatum. p. 37. numer. 68.
- Debet tamen ministrari emendato. ibid. numero 69.
- Eucharistia concedi potest peccatori occulto non emendato, publice petenti. ibid. numero 70.
- Non tamen debet concedi si occulte petat. ibidem n. 71.
- Eucharistia vtrum ut quando possit concedi his, qui criminis suspitione laborant. ibidem n. 72.
- Eucharistia tripliciter potest recipi. pagina 38. n. 73.
- Eucharistia danda est amenti, qui aliquando vult rationis habere. ibid. n. 79.
- Eucharistia quando debeat dari ieiunatis. ibidem n. 80.
- Eucharistia quando sit concedenda sordis, & mutis. ibid. n. 81. Quando vero sordis, mutis, ut caecis simul. ibid. n. 82. Quando energumenis. ibid. n. 83. Quando pueris vltimae rationis habentibus. ibid. n. 84. Et quando pueri censendi sint sufficientem discretionem habere ad eucharistiam suscipiendam. p. 39. numero 85.
- Ad eucharistiam suscipiendam debet suscepturus certitudinem moralem habere quod in gratia existat. ibid. n. 86.
- Ad eucharistiae sumpcionem nihil ex parte corporis praeter carentiam cibi & potus requiritur.

& Verborum.

ritor. pag. 40. n. 96.
Et hoc ieiunium, debet esse naturale. ibidem
n. 97.

Post Eucharistiam sumptam mox licet comedere, sed non decet. ibid. n. 102.

Eucharistia sumi potest à non ieiunio ob viaticum obiens naturaliter. p. 40. n. 103. Sicut & obiens violenti. p. 41. n. 104. Et cum in corporali aut patena particula aliqua inuenitur. ibid. n. 106.

Ad eucharistiae sacramentum conficiendum debet materia consecranda coram Sacerdote existeret, nec sufficit à tergo. p. 43. n. 131. & 133.

Ad Eucharistiam conficiendam vtrum sufficiat materia esse praesentem secundum aliquam partem, vt tota possit consecrari. p. 43. n. 134. & seq.

Eucharistia est vnum specie atoma Sacramentum. p. 43. n. 135. & seq.

Eucharistiae Sacramentum fuit mense Martio institutum. p. 46. n. 156. & seq.

Eucharistia vtrum ministranda neophytis, & eueugumens. p. 53. n. 239. & seq.

Eucharistiam sumere cum peccato veniali vtrum sit peccatum veniale. pag. 54. num. 245. & seq.

Ad eucharistiae effectum non requiritur actualis deoio suscipiens. pag. 55. numero 249. & seq.

Eucharistiam suscipere potest, qui ante communionem deglutit aliquid non comestibile. p. 66. 334. & seq.

Ad Eucharistiam recipiendam necesse non est cibum esse digestum, vel dormisse post coenam. p. 68. n. 346. & seq.

Eucharistiam sumens cum peccato mortali, & prohibitis per censuram à receptione Sacramentorum, committit vnicuique peccatum duobus aequalens. p. 56. n. 256.

Eucharistia non est medium necessarium ad primam iustificationem. p. 72. numero. 388. & seq.

Eucharistia est medium necessarium ad perseverandam in gratia. pag. 73. num. 392. & seq.

Eucharistia vtrum possit pestis tempore moribundo ministrari medio aliquo instrumento, ne sacerdos manu tangat infirmum, & infirmus. p. 76. n. 415. & seq.

Eucharistiam potest quis dupliciter dispensare. p. 79. n. 425.

Eucharistiae receptae quatuor enumerantur effectus. p. 83. n. 470.

Eucharistia quandoque conferat gratiam habitalem. p. 83. n. 470. & seq.

Eucharistia aliquando confert primam gratiam. p. 83. n. 490. & seq.

Eucharistiae virtute praeter unionem animae cum Deo fit etiam aliqua unio inter carnem suscipientis, & carnem Christi. p. 85. n. 496. & seq.

Eucharistia in hac vita non producit in corpore suscipientis dignam aliquam qualitatem. p. 86. n. 499. & seq.

Eucharistiae primarius effectus est angere gratiam. p. 4. n. 110. Quem effectum communitat cum primis ex ore traicitur in stomachum. ibid. n. 111.

Eucharistia dum in stomacho perseverat gratiam non auget. ibid. n. 112.

Eucharistiae antidoto à peccatis seruamur. p. 41. n. 114.

Eucharistia peccata venialia remittit, & temporalem poenam pro peccatis debitam, & speciali suauitate animum reficit. ibid. num. 115. & seq.

Eucharistia specialissimam cum Christo ac fidei peragit unionem. p. 42. n. 118.

Eucharistia fomitem concupiscentiae moderatur, dignéque communicanti impertitur resurrectionem ad vitam aeternam. ibid. n. 119. & seq.

Eucharistiae duplex necessitas, alia sacramenti alia sacrificij. ibid. n. 121.

Extrema-unctio.

Extrema-unctio quomodo possit à pluribus Sacerdotibus partialiter conferri. p. 189. n. 168. & seq.

Extrema-unctio vnde sic dicta. p. 169. n. 1.

Extrema-unctionis sacramentum de fide est, à Christo esse institutum. ibid. n. 2.

Extrema-unctionis sacramentum quid sit. ibidem n. 3.

Extrema-unctionis materia remota. ibid. numero 4.

Extrema-unctionis sacramentum non potest sacro Chrismate perfici. ibid. n. 6.

Extrema-unctionis materia proxima. pag. 170. num. 7.

Ad extrema-unctionis validitatem non requiritur quod sit oleum eo anno benedictum. ibid. n. 9.

Vide in verb. *Unctio*.

Extrema-unctionis forma. p. 170. n. 1. Profrenda modo deprecatio, quod sufficit. ibid. n. 19. & seq. Quae forma essentialiter requirit, vt explicetur materia proxima huius sacramenti. ibid. n. 21.

Extrema-unctio in casu necessitatis potest à ministro perfici, sub vnica prolatione formae attingendo quinque sensus. pagina 170. numero 22.

Extrema-unctio potest tempore pestis virga mediante subministrari. p. 171. n. 23.

Extrema-unctionis Minister solus Sacerdos. ibid. n. 24.

Extrema-unctio non potest à Regulari Sacerdote ministrari nisi necessitate vigente. ibid. numero 25.

Extrema-unctio potest validè conferri à pluribus Sacerdotibus partialiter concurrentibus. ibidem n. 27.

Quod extra necessitatem non debet fieri. ibidem.

Extrema-unctionis quis sit propriè capax susceptor. p. 172. n. 32.

Extrema-unctio quibus possit ministrari. ibidem n. 33.

Et qui sint huius incapaces. ibidem numero 34.

Extrema-unctio potest dari pueris peccati incapibus, licet nondum eucharistiam receperint. ibid. n. 35.

Extrema-unctio administrari debet si fieri potest dum adhuc aeger pollet vti rationis. pag. 172. n. 37.

Extrema-unctio quam dispositionem requirit.

SCOBAR
neof. Mon.
m. II. IV
E. IV

Index Rerum,

rat in futeipiente. ibidem numero 38. eius omiffio ex negligentia non est peccatum mortale; Poteftque recipit ante penitentiam, & euchariftiam. ibidem numero 39. & fequent.

Extrema - vnctio non cadit fub praecepto. p. 175. n. 56. & feq.

Extrema-vnctionis recufatio non excufatur à peccato veniali. ibid. n. 59. & feq.

Extrema-vnctionis facramentum non neceffariò debet fieri in modum Crucis. ibidem num. 86. & feq.

Neque est de neceffitate praecepti quod inunctio fiat per modum Crucis. pagina 179. num. 89.

Extrema - vnctio an validè conficeretur, omiffa particula; *Et fuam piffimam mifericordiam.* p. 180. n. 97. & feqq. Non validè tamen conficeretur omiffa particula; *Per vifum, per auditum, &c.* ibidem n. 101. & feq.

Extrema-vnctionis forma deprecatoria an fit de neceffitate Sacramenti. ibidem num. 103. & feqq.

Extrema - vnctio poteft conferri pueris de quorum rationis vfu dubitatur. pag. 182. numero 113. & feq.

Sicut & pueris, qui annos discretionis attigerint, etiam fi ob ætatis defectum fint recipiendæ euchariftiæ incapaces. ibidem numero 116. & feq.

Extrema-vnctio vtrum fucrit Deiparæ ministrata. p. 123. numero 124. & feqq.

Extrema - vnctio nequit bis conferri nifi ægrotus contulerit. ibid. numero 204. & fequent.

Extrema - vnctio poteft fine neceffitate conferri fine Minifistro respondente. pagina 196. n. 207. & feq.

Extrema - vnctio tribuit corpori fanitatem vbi faluti animæ expedierit. p. 195. num. 200. & feq.

Extrema - vnctio non est ministranda capitali fupplicio plectendis. ibidem numero 134. & feq.

Extrema - vnctio ministranda est lethaliter vulneratis, aut mortu viperarum correptis. p. 185. n. 143. & feq.

Extrema-vnctio poteft à quolibet Sacerdote ministrari præfente Parocho, fed eam denegante. p. 188. n. 161. & feq.

F

Facultas.

Facultates omnes quæ ratione quærendæ Indulgentiæ conceduntur, fufpenduntur virtute Iubilæi Romani p. 3. n. 16.

Facultates aliquæ non fufpenduntur virtute Iubilæi prædicti. ibidem n. 17.

Facultates quas habent Regulares ex vi fuorum privilegiorum, ad abfolvendum fæculares à cafibus Sedi Apoftolicæ refernatis, non fufpenduntur per Iubilæum Romanum. p. 9. numero 84. & feq.

Facultas commutandi vota virtute Iubilæi, extenditur ad commutanda iuramenta adiecta

contractui in quo est turpindo, aut iniuftitia p. 17. num. 162. & feq.

Facultas adminiftrandi euchariftiam aliis à Diacono extra extremam neceffitatem, minimè est à iure concessa. p. 36. n. 54.

Facultas præfumpta fufficit ad euchariftiæ adminiftrationem. p. 36. n. 59.

Facultates abfolvendi ac difpenfandi, Religiofis concessæ, non fufpenduntur per renocationem Iubilæi Romani. p. 6. numero 57. & feq.

Farina.

Farina triticea fi aqua rofacea, vel alia non naturali fubigatur, non erit apta confecrationi materia. p. 46. numero 162. & fequent.

Fidelis.

Fideles poffunt lucrari in ecclefiis monialium Dini Francifci Regulam profitentium, Iubilæum Sanctæ Mariæ de Angelis, licet tales Moniales fub Ordinariorum, non Regulariorum regimine viuant. pagina 29. n. 251. & feq.

Fidelis poteft in Pafchate communicare abfque prævia confeffione, quando adest Sacerdos, fed non approbatus. p. 59. n. 284. & feq.

Fidelis ad implendum communionis præceptum non poteft non ieianus communicare. p. 69. numero 361. & feq.

Fidelis qui communicavit paulò ante periculum mortis, non tenetur ad diuinum implendum præceptum iterum in periculo mortis communicare. pagina 75. numero 407. & feq.

Fideles cooferentes, vtrum participant aliquem fatisfactionis fructum opere operato, ex Miffa à Sacerdote vt perfona particulari oblata. p. 122. n. 253. & feqq.

Fœmina.

Fœminâ poterit respondere Miffæ, viro munito aut ignaro miniftrante. pagina 168. num. 652. & feq.

Fœmina non poteft proximè Miffæ miniftrare. p. 111. n. 175.

Fœminæ nec prima Tonsura, nec minoribus Ordinibus poffunt initiari, etiam ex P. n. tificis difpenfatione. p. 229. n. 233.

Fœmina quæ prorumpente natura tranf in virum non poteft ad Ordines licitè à mitti. p. 229. n. 240. & 242.

Forenfes.

Forenfium appellatione quinam designantur. pag. 2. n. 12.

Forma.

Forma Euchariftiæ facramentum conficiens. p. 34. n. 35. & feq.

Forma huius Sacramenti perquam transpositionem, mutationem, diminutionem, vel addi

& Verborum.

additionem annuiletur. ibid. n. 36.

G

Graduatus.

Graduatus in Sacra Theologia, vel iure Canonico, non potest sub titulo literaturæ, absque beneficio, aut patrimonio ad sacros Ordines promoueri. p. 251. n. 396. & seq.

Gratia.

Gratia quæ communicari debet suscipienti Eucharistiam, nec communicatur ob indispositionem, sub lata indispositione, & consumptis speciebus nequit amplius communicari. p. 41. n. 113.

Gratia augetur ex opere operato dum species sacramentales in stomacho durant, si dispositio recipientis Eucharistiam melioratur. p. 84. n. 484. & seq.

Ut Gratia augmentum recipiat qui Eucharistiam sumit non requiritur præter statum gratiæ deuotionis affectus. pagin. 85. numero 493.

Gratia habitualis requiritur in illo, cui remissio peccatorum potius ex opere operato est conferenda. p. 124. n. 269.

H

Hermaphroditus.

Hermaphroditus in quo præualeat sexus virilis potest sine dispensatione Pontificis Ordinibus initiari. pagin. 229. n. 237. & sequent.

Homo.

Homo solus potest tribus modis Eucharistiam suscipere. p. 38. n. 74.

Homo non baptizatus nequit sacramentaliter Eucharistiam suscipere, potest tamen spiritaliter. ibid. n. 71.

Hostia.

Hostia, & calix retinendus super altare. p. 100. n. n. 101.

Hostiæ quæ super aram collocantur, quas celebrans non adiecit ante consecrationem, sed post illam, hæc quidem non manent consecratæ. p. 45. n. 147. & seq.

Hostiis pluribus consecratis vna non consecrata admiscetur, virtum eam Sacerdos possit consecrare. pagina 149. numero 149. & sequent.

Hostiæ tunc consecratæ sumptio requisita est ad Missæ sacrificium. pag. 116. n. 208. & seq.

I

Ieiunium.

Ieiunium, & communio aliàs debita sufficit ad Iubilæi duarum hebdomadarum con-

sequentem. pagin. 4. n. 30.

Ut Ieiunium naturale violetur duo requiruntur. p. 66. n. 332.

Ieiunij violatio per saccari sumptionem post mediam noctem, impedit communionem. p. 67. n. 343. & seq.

Ieiunij dubium negatiuum impedit communionem. p. 68. n. 349. & seq.

Ieiunium solum ex parte corporis requiritur ad Eucharistiæ sumptionem, & hoc naturale. p. 40. n. 97. & seq.

Ieiunium necessarium ad Eucharistiam suscipiendam lædatur cibo & potu ad medicinam sumpto. ibid. n. 98.

Non tamen lædatur traiectione per modum saluæ. ibid. n. 99.

Nec fructularum dentibus adhærentium. ibid. n. 100.

Bene tamen lædatur saccaro sumpto post mediam noctem, diffulente in stomachum. ibid. n. 101.

Immunditia.

Immunditia corporis non impedit communionem. p. 40. n. 93.

Impetratio.

Impetratio specialium auxiliorum, quæ confertur his pro quibus Missæ Sacrificium offertur, an semper sit infallibilis. p. 121. n. 144. & seq.

Indulgentia.

Indulgentia plenaria non debet publicari sub nomine Iubilæi, idè in eorum publicatione cautè procedendum est. p. 2. n. 5.

Indulgentiæ plenariæ suspenduntur Iubilæi Romani virtute. p. 3. n. 14.

Cum limitatione tamen. ibid. n. 15.

Indulgentiæ ac facultates Bullæ Cruciatæ non suspenduntur per reuocationem in Iubilæo Romano expressa. p. 6. n. 54. & seq.

Indulgentiæ, & facultates sic per Iubilæum Romanum suspenduntur, vt non indigeant postmodum nouâ concessione, vt vim habeant Iubilæo transacto. pag. 6. numero 60. & sequent.

Indulgentiæ aliæ omnes non suspenduntur Romæ durante Anni Sancti Iubilæo. p. 8. n. 75. & seq.

Indulgentiæ non plenariæ, & ab Ecclesiasticis Prælati concessæ, seu concedendæ non suspenduntur durante Anni Sancti Iubilæo. ibid. n. 78. & seq.

Indulgentiæ quæ vicis conceduntur, vt eas pro defunctis valeant applicare, non suspenduntur durante Anni Sancti Iubilæo. p. 9. n. 81. & seq.

Indulgentiæ plenariæ, & non plenariæ Religiosis, eorumque Ecclesiis concessæ ferè sunt innumeræ. p. 26. n. 229.

Infans.

Infantes sunt suscipiendæ Eucharistiæ capaces. p. 53. n. 237. & seq.

Infantes, & perpetuò amentes baptizati si eis Eucha-

SCOBAR
Geoff. Mon.
m. II. IV.
E. IV.

Index Rerum,

Eucharistia concedatur recipi gratia amentum. p. 38. n. 77. Non tamen debet eis concedi. ibid. n. 78.

Infantes possunt fructum impetrationis ex Missa accipere; & energumeni fructum satisfactionis. p. 93. n. 51.

Infantes non sunt Extremae unctionis capaces. p. 181. n. 110. & seq.

Infantes furiosi, & perpetuo amentes si ordinantur, recipiunt caracterem. pagina 205. num. 55.

Infantes ante rationis usum sunt omnium Ordinum capaces. p. 230. n. 244. & seq.

Infans utrum ante rationis usum possit ad Episcopatum promoveri. ibidem num. 246. & seqq.

Infidelis.

Infidelibus irruentibus post consecrationem, Sacerdos potest sacrificium imperfectum relinquere propter mortis periculum. p. 157. num. 566.

Jubilaeum.

Jubilaei nomen, & origo. p. 1. n. 1.

Jubilaei antiquissimus usus. p. 2. n. 2.

Jubilaeum à quo Pontifice primo scriptis fuerit concessum, incertum est. ibid. n. 3.

Jubilaeum inter, & indulgentiam differentia. p. 2. n. 4.

Jubilaeum non debet publicari sub nomine indulgentiae plenariae; idè publicantes indulgentias cautè procedere debent. p. 2. n. 5.

Jubilaeum Romanum qualiter sit concessum. ibid. n. 6.

Jubilaei Romani fautores. ibid. n. 7.

Jubilaei Compostellani concessionis forma. p. 3. num. 18.

Et circa idem jubilaum Alexandri concessio exprimitur. ibid. n. 19.

Jubilaeum Compostellanum non lucratur qui Ecclesiam Apostoli non visitant. p. 4. n. 22.

Jubilaeum Compostellanum non suspendit gratias, & facultates sicut Romanum. ibid. num. 23.

Jubilaeum Compostellanum pluries in anno potest obtineri. ibid. n. 24.

Jubilaei duarum hebdomadarum concessionis modus. p. 4. n. 26.

Ad jubilaum duarum hebdomadarum lucrationem quae sint necessaria. ibidem numer. 27. & seqq.

Ad jubilaum praedicti lucrationem sufficit ultimum opus in gratia fieri, consultius praemittitur Confessio. ibid. n. 32.

Jubilaei tempore potest fieri voti commutatio, & quomodo. ibid. n. 33.

Jubilaei lucratio non est alligata domicilio. p. 5. num. 36.

Jubilaeum Romanum incipit à perignilio natiuitatis Domini. p. 7. n. 69. & seq.

Jubilaeum Romanum non potest obtineri tota perignilio Natiuitatis die. p. 8. n. 72. & seq.

Jubilaeum Compostellanum non concedit facultatem commutandi vota praeter potestatem absoluenti à relictis. p. 10. n. 89. & 91.

Jubilaeum duarum hebdomadarum non potest bis obtineri. p. 11. n. 93. & seq.

Jubilaeo duarum hebdomadarum obtento in

prima hebdomada, poterit poenitens in secunda absolui à calibus relictis si inciderit. ibid. n. 96. & seq.

Ad jubilaum duarum hebdomadarum obtinendum non tenetur confiteri qui peccati lethalis conscientiam non habet. p. 12. n. 105. & seq.

Ad jubilaum lucrandum sufficit Dominica sequenti post transactam hebdomadam confiteri. p. 12. n. 114. & seq.

Ad jubilaum obtinendum sufficit confiteri ipsa die Dominica qua solet promulgari. pag. 13. n. 116. & seq.

Jubilaeum non lucratur qui illius tempore propter aliquam impotentiam physicam, vel moralem confiteri non potest, sed reliqua opera praecipta generis, contritus communiōe se reficit. ibid. n. 120. & seq.

Jubilaeum non lucratur qui partem operum praeciptorum adimplet in prima hebdomada, & partem in secunda. p. 14. n. 129.

Ad jubilaum duarum hebdomadarum lucrandum sufficit quod fiat Sabbatho commutatio operum quae diebus praecedentibus geri debuissent. p. 14. n. 135. & seq.

Jubilaei tempore exacto poterit quis obtinere commutationem votorum Pontifici relictorum, quorum commutationem non ellagitavit. p. 16. n. 153. & seq.

Jubilaei communionis generalis, singulis mensibus in Societate Iesu, ac in aliis Religionibus lucrari soliti tenor, & exordium. p. 19. n. 185.

Jubilaei praedicti casus notabilis circa eius lucrationem. p. 20. n. 186. & seq.

Jubilaeum Societatis praedictum poterit quis lucrari pluries in urbe, in qua plures sunt domus Societatis. ibid. n. 191. & seq.

Jubilaeum praedictum potest obtineri in Ecclesiis Seminariarum Societatis. pag. 21. n. 194. & seq.

Jubilaeum hoc potest obtineri in Capellis domorum Societatis. ibid. n. 196.

Jubilaeum hoc potest obtineri in praedictorum Oratoriis. ibid. n. 198. & seq.

Ad jubilaum communionis generalis lucrationem non est necessarium praemittere confessionem cum quis lethali crimine non grauat. p. 22. num. 201. & seq.

Ad jubilaum praedicti lucrationem necessarium non est suscipere communionem à Sacerdote Societatis Iesu. pag. 22. n. 204. & seq.

Jubilaei quadraginta horarum formula. p. 23. n. 209.

Ad jubilaum quadraginta horarum obtinendum non est necessaria continuatio orationis sine interruptione, toto quadraginta horarum tempore. ibid. n. 211. & seq.

Jubilaei praedicti septennium non est necessarium computandum à die factae notitiae eis in quorum gratiam concessum est. pag. 24. n. 215. & seq.

Jubilaeum hoc valet, etsi pro eodem tempore in eadem Ecclesia aliud quodcumque iam concessum extet. p. 24. n. 218. & seq.

Pro jubilaum praedicti expeditione licet aliquid dare vel accipere. ibid. n. 221. & seq.

Jubilaeum pro alicuius diei festiuitate concessum non potest simul transferri, si festiuitatis celebrietas à proprio die extrahatur. pagina 25. num.

& Verborum.

numero 224. & sequent.
De Iubilæo Missionum Societatis Iesv non-
nulla præmittenda. p. 29. n. 253.
Iubilæum Missionum potest publicari in locis,
& oppidis, ubi Societas domos, aut Colle-
gia habet. p. 30. n. 258. & seq.

L

Laicus.

Laicus poterit ex delegatione Eucharistiam
ministrare. p. 36. n. 52.

Laicus in extrema necessitate poterit se-
culo scandalum eucharistiam ministrare. ibid.
num. 55.

Laicus accedens ad locum communionis, ibi-
que recordatur grauis piaculi non confessi,
non potest sine prænata confessione commu-
nicare quando communio fit secretè. p. 59.
n. 178. & seq.

Laici cunctis licet die veneris sancti commu-
nicare. p. 77. n. 419. & seq.

Laici possunt aliquando sine Ecclesiæ dispen-
satione Sanguinis speciem Sacramentalem ab-
sumere. p. 84. n. 462. & seq.

Laici qui primam Tonsuram, & minores
Ordines suscipiunt solum animo enadendi sæ-
culare iudicium, an peccet mortaliter. p. 288.
n. 306. & seq.

Legatus.

Legatus à latere potest litteras dimissoriales
impertiri ad sacros Ordines percipiendos.
p. 251. n. 399. & seq.

Linteum.

Linteum est altari apponendum ad Missæ ce-
lebrationem. p. 101. n. 115.

Linea Altari deferentia debent esse linea.
ibidem.

Litteræ.

Litteræ dimissoriales non expirant concedentis
obitu. p. 204. n. 31.

Litteræ Apostolicæ, an censentur subreptitiæ
cum ordinandus petens dispensationem dicit
se esse oriundum à loco, in quo pater tantum
fuit natus, non ordinandus. p. 241. n. 329.
& seq.

Litteræ dimissoriales non expirant morte natu-
rali concedentis, nec morte civili. p. 254.
n. 417. & seq.

Locus.

Locus sacer manet violatus per occultam cau-
sam ante eius manifestationem. pagina 138.
n. 398. & seq.

Locus sacer est violatus ante iudicis sententiam
declaramentem talem publicam violationem.
p. 139. n. 401. & seq.

Loca quædam pia quæ nec consecrata, nec be-
nedicta sunt, utrum sint violationi obnoxia.
p. 140. n. 414. & seq.

Lora.

Lora utrum possint consecrari. p. 48. num. 179.
& seq.

Lumen.

Lumen est necessarium requisitum ad Missæ ce-
lebrationem. p. 201. n. 116.

Lumen si deficiat ante consecrationem nec ha-
beri possit, Missa est relinquenda, quacumque
necessitate urgente. ibid.

Esob. & Mend. Theol. Mor. Tom. III.

M

Mappa.

Mappa tres præter corporale requiruntur
ad Missæ celebrationem. Et utrum si-
ne illis celebrare sit mortale. p. 143.
n. 437. & seq.

Minister.

Minister debet saltem habere virtutem conse-
crandi intentionem. p. 33. n. 30.

Ministrorum Missæ numerus iure diuino inde-
finitus. p. 110. n. 165.

Minister Missæ requiritur ex Ecclesiæ ritu. ibi-
dem n. 167.

Ministrorum Missæ solemnibus obligatio. p. 11.
n. 169. Et Missæ primatæ. ibid. n. 170.

Minister Eucharistiæ debet habere iurisdic-
tionem ordinariam, vel delegatam in personam
cui sacramentum administrat. p. 36. n. 58.

Minister publica autoritate constitutus requi-
ritur ad essentiam sacrificij. p. 11. numer. 81.
& seq.

Missæ.

In Missa datur verum & proprium sacrificium.
p. 88. n. 11.

Missæ continet legis Euangelicæ sacrificium.
p. 89. n. 12.

Missæ quid significet. ibid. n. 13.

Missæ sacrificium vnicum est. ibid. n. 14.

Missæ conuenit cum sacrificio crucis & cœnæ.
p. 90. n. 8. Differt tamen accidentaliter à sacri-
ficio cœnæ. ibid.

In Missa tres offerentes distinguuntur, & qui
sunt. ibid. n. 19.

Missæ sacrificium quatenus propitiatorium est,
confert aliquo modo primam gratiam. p. 92.
n. 38.

Missæ effectus est infallibilis, quatenus placat
Deum. ibid. n. 39.

Missæ sacrificium quatenus impetratorium ha-
bet semper effectum aliquem infallibilem.
ibid. n. 40.

Ob Missæ sacrificium Deus semper confert ea
auxilia quibus peccator possit conuerti. p. 92.
n. 4. Non tamen confert gratiæ sanctificantis
augmentum ex opere operatio. ibidem nume-
ro 42.

Missæ sacrificium conducit ad venialium re-
missionem. p. 92. n. 43.

Missæ valet ad impetranda bona temporalia
quatenus spiritalibus deseruiunt. p. 93. n. 45.

Missæ potest offerri pro quibuslibet excom-
municatis indirectè tamen. ibid. n. 49. Sicut
& pro peccatoribus publicis. ibid. n. 50. Et pro
defunctis in Purgatorio existentibus. ibidem
num. 52.

Non tamen pro damnatis. p. 94. n. 53. Pro San-
ctis improprie offerri potest. ibidem nume-
ro 54.

Missæ fructus, ut ab iis percipiatur pro quibus
sacrificium offertur, quid in illis prærequira-
tur. ibid. n. 55.

Missæ valor quatenus à Christo offertur
est infinitus quatenus est opus sacer-
dotis est finitus. ibidem numero 56.
& 57.

Index Rerum,

Missæ fructus potest dici intensus, & exten-
sus infinitus; catholice, vel synca-
thegorematicè. ibid. n. 58. & seqq.
Missæ fructum integrum iuxta dispositionem
percipiunt plures cofferentes. p. 94. n. 61.
Missæ fructus quoad impetrationem est infinitus
extensus synthegorematicè. pag. 94.
n. 62. Et quoad satisfactionem est extensus
finitus. p. 95. n. 63.
Missæ quotidiana celebratio iure divino nec
præcipitur nec prohibetur. p. 95. n. 68.
Missæ potest celebrari cunctis anni diebus ex-
cepto triduo maiotis hebdomadæ. ibid. n. 71.
Missam pluries in die celebrare vetitum est iure
Canonico, quod duas patitur exceptiones.
ibid. n. 72. & seq. Et quæ necessitas ad hoc
requiratur. p. 96. n. 74. & seqq.
Missæ primatur suo effectu quando celebrans
refert suam intentionem ad applicationem
alterius cui nondum Missam applicavit dam
talis Missa dicebatur. p. 91. n. 30.
Missæ habet vim ad impetrandos hos effectus
pro quibus obtinendis offertur. p. 91. n. 33.
Et talis impetratio potest considerari tripli-
citer. ibid. n. 34.
Missæ ex opere operato pœnam aliquam tem-
poralem remittit. p. 91. n. 35.
Missæ de se est sufficiens ad impetrandum quod-
libet bonum spirituale, & talis effectus potest
præstari mediâtè, vel immediâtè. p. 92. n. 36.
& seq.
Missæ fructus Sacerdotis intentione applicatur.
p. 91. n. 26.
Missam licet celebrare ab aurora usque ad
meridiem; quæ regula patitur exceptiones.
ibid. n. 77. & seq.
Missam non licet celebrare extra locum sa-
crum. p. 97. n. 81. Ab eaque regula excep-
tionem. p. 97. n. 83.
Missæ non debet dici in Ecclesiâ violatâ. p. 99.
n. 93.
Missæ Sacerdos sine altari consecrato celebrans
peccat mortaliter. p. 100. n. 98.
Missam de Beato personæ designatæ tantum li-
cet dicere. p. 105. n. 143.
Missæ sollemnis cantari non potest ante Matu-
rinum in Choro decantatum. ibid. n. 144.
Missæ defectus substantiales, & accidentales.
ibid. n. 145.
Missæ defectibus substantialibus quomodo oc-
currendum. p. 106. num. 146. Et quomodo ac-
cidentalibus. ibid. n. 147.
Missæ nunquam sine virginti causa interrup-
penda. p. 107. n. 148.
Missam sine ministro celebrare gravis peccatû;
à quo tamen necessitas excusat, & quæ re-
quiratur. p. 111. n. 71. & seqq.
Missæ fructus dubius cum celebrans nulli, aut
incapaci applicat. p. 119. n. 228. & seq.
Missæ sacrificium habet aliquem effectum ex
opere operato. p. 119. n. 232. & seq.
Missæ per se non confert immediatè primam
gratiam, & peccati lethalis remissionem, iis
pro quibus dicitur. p. 121. n. 241. & seq.
Missæ quare dicatur propitiatorium. pag. 121.
num. 243.
Missæ sacrificium, utrum iustis actualiter in
obiectis venialiter pravis, complacentibus
remittat peccata venialia. pagina 222. nu-

250. & seqq.
Missæ triplex fructus. p. 223. n. 256.
Missæ potest dicere quo infidelibus offerri. ibi-
dem n. 261. & seq.
Missæ utrum possit pro Catechumenis offerri.
p. 124. n. 253. & seqq.
Missam defunctorum nullus potest facere sibi
celebrare dum vivit. ibid. n. 267. & seq.
Missæ effectus pro pœnâ debita, impeditus per
peccatum non confertur peccato recedente.
p. 124. n. 271. & seq.
Missæ effectus, & fructus crescit ex meliori dis-
positione recipientis. p. 125. numero 274. &
sequent.
Missam non licet aperto capite celebrare; quod
necessitas excusat, & solus Pontifex hodie
dispensat. p. 104. n. 134.
Missæ fructus utrum & quomodo possit esse
infinitus. p. 125. n. 276. & seqq.
Missæ due an debeant cantari, de festo scilicet, &
de feria, in Ecclesiis Cathedralibus, & collegiatis,
quando casus occurrunt. p. 127. n. 295. & seqq.
Missæ præfatæ utrum in Ecclesiis Regularibus
debeant cantari. p. 128. n. 298. & seqq.
Missæ non potest inchoari ante auroræ initium.
p. 132. n. 344.
Omnes tres Missæ in die Natalis Domini pos-
sunt noctu celebrari. p. 133. n. 347. & seq.
Missæ potest celebrari sine licentia ante Auro-
ræ initium ad communicandum infirmum alio-
qui sine viatico moriturum. ibid. num. 351.
& seq.
Missæ non potest celebrari hora tertia post me-
ridiem. ibid. n. 355. & seq.
Missam licet celebrare in mari, vel flumine.
p. 134. n. 358. & seq.
Missam extra locum sacrum celebrare crimen
est. p. 135. n. 361.
In Missa si aliquid sit omisum quod ad sub-
stantiam sacrificij pertineat, est repetendum,
secus non. p. 105. n. 140.
Missæ nihil addendum. ibid. num. 141.
Ad Missæ celebrationem requiruntur in Altari
tres mappæ præter corporale. p. 143. n. 437. &
sequent.
Ad Missæ celebrationem debent sub veniali
saltem duæ candelæ accendi. p. 144. n. 452.
Missæ potest absque peccato, in necessitate sine
cero lumine celebrari. ibid. n. 455.
Missam licet celebrare necessitate virgente cum
lumine sebaceo, vel ex adipe. ibid. n. 158.
Missam sine Cruce celebrare mortale non est.
p. 145. n. 460.
Missæ Nativitatis, aut alterius festi Deiparæ po-
test dici per annum. p. 151. n. 518. & seq.
Missæ immutatio in festis Duplicibus est sal-
tem veniale peccatum. p. 151. n. 522.
Missæ aut officium divinum non potest recitari
de Sanctis Canonizatis, qui non habentur in
Kalendario ærenarij, vel Missalis. p. 152. n. 527.
& seq.
Missæ an sit incepto Canone relinquenda, si
eidem excommunicatus vitandus velit as-
sistere. pagina 156. numero 562. & se-
quent.
Missæ incepta utrum possint repeti, si Prin-
ceps, Episcopus, aut supplicatio sollemnis
advenierit, pagina 157. num. 568. &
sequent.

Missæ

& Verborum.

Missa fructus cui debeat applicari, si non clare constat de intentione patris. p. 158. numero 574. & seqq.

Missam quotidianam in Ecclesiis Regularibus omitti, utrum sit peccatum mortale. p. 227. n. 292. & seqq.

Missa.

Missa ita est necessarium, ad Missae celebrationem, ut mortale peccatum sit sine illo Canonem recitare. p. 102. n. 118.

Multum.

Multum potest consecrari, sed non rite sine virginitate. p. 33. n. 22.

Multum verum possit esse consecrationis materia. p. 148. n. 177. & seqq.

N

Necessitas.

Necessitas communicandi sine praevia confessione, utrum sit necessitas sufficiens, quando vel ex confessione, vel ex omissione communis sequetur scandalum. p. 58. num. 274. & seqq.

Notarij.

Notarij Regij, & pro seculari foro deputati subceptio sufficit, ut Iubilatorum in aliquas festivitates concessorum transumptis fides adhibeatur. p. 15. n. 227. & seqq.

O

Oleum.

Oleum Extremæ unctionis quotannis innovandum, & vetus in ecclesia conservandum. p. 169. n. 5.

Olei quævis minima guttula sufficit ad cunctis sensus unctionem. p. 170. n. 8.

Nec requiritur quod sit eo anno benedictum ad Sacramenti validitatem. ibid. n. 9.

Oleum Extremæ unctionis inferni debet esse simplex, & quæ simpliciter requiratur. ibid. n. 10.

Oleum Extremæ unctionis debet necessarii ab episcopo esse benedictum. p. 176. n. 68. & seqq.

Oleum prædictum utrum possit ex commissione Pontificis à simplici Sacerdote benedicere. p. 177. n. 70. & seqq.

Oleo infirmorum deficiente, potest ne parochus Extremam unctionem Chirurgo ministrare. p. 177. n. 73. & seqq.

Olei non benedicti pars minor admixta benedicto, utrum sit sufficiens Extremæ unctionis materia. ibid. n. 76. & seqq.

Oleum esse eo anno benedictum non cadit sub gravi præcepto. p. 178. n. 80. & seqq.

Olei quævis guttula sufficit ad ministrandum Sacramentum. ibid. n. 83. & seqq.

Opus.

Opus quod iniungitur ad consequendum Iubilæum, & alij Iubilæi fautores. p. 2. n. 8.

Opus iniunctum ad lucrandum Iubilæum ex Gregorij præcepto. ibid. n. 9.

Opus iniunctum ad Romani Iubilæi consecutionem quodnam sit. p. 3. n. 13.

Opera omnia pro consecutione Iubilæi duarum hebdomadarum præscripta non debent necessarii in eadem præstari hebdomada. p. 11. n. 102. & seqq.

Esch. & Mend. Theol. Moral. Tom. III.

Ordinandum.

Ordinandus qui bona fide ob aliorum testimonium, vel cum ignorantia vincibili non affectata Ordinem sacrum ante legitimam ætatem suscepit non incurrit suspensionem, nec lebando irregularitatem. p. 233. num. 270. & seqq.

Ordinandus an fiat irregularis propter defectum scientiæ ad suscipiendos Ordines requisitæ. p. 236. n. 287.

Ordinandas nullo modo peccat qui primam Tonsuram, & minores ordines suscipit sine intentione ascendendi ad maiores. pag. 238. n. 305.

Ordinandus incurrit suspensionem, quia ad sacros Ordines cum beneficio, vel patrimonio facto promouetur. p. 246. n. 365. & seqq.

Ordinari.

Ordinari potest quis ab episcopo, in cuius diocesi beneficium simplex, non residentiale obtinet. p. 242. n. 333.

Ordinari non potest quis ad titulum beneficii valde tenuis. ibid. n. 337.

Ordinari potest quis ad titulum beneficii, quæ episcopus illi animo illum ordinandi constituit. p. 243. n. 341. & 343.

Ordinari non potest quis ab alieno episcopo sub rati habitationis spe. p. 245. n. 357. & seqq.

Ordinari non potest filius qui à patre pingue patrimonium expectat, nondum tamen ei in patrimonium assignatum est. p. 247. n. 374. & seqq.

Ordinari potest quis sub titulo patrimonij quod consistit in censu redimibili. ibid. n. 377. & seqq.

Ordinari non potest quis sub titulo beneficii quod impetravit, cuius ei possessio prohibetur à indice seculari. p. 250. n. 390. & seqq.

Ordinari potest qui Sabbato post meridiem complet ætatem præscriptam. p. 232. n. 263.

Ordinatio.

Ordinatio episcopi est novæ legis sacramentum. p. 211. n. 105. & seqq.

In Ordinatione episcopi infunditur character distinctus à characterē Sacerdotali. ibid. n. 108. & seqq.

Ad Ordinationem episcopi non requiruntur ex præcepto divino, & necessitate sacramenti tres episcopi. p. 216. n. 154. & seqq.

Ordinatio Lectoris, vel exorcistæ non est valida si fiat per traditionem libri Evangeliorum, in quo Prophetiæ, aut exorcismi non continentur. p. 220. n. 176. & seqq.

Ad Ordinationem singularum valorem requiritur de necessitate sacramenti ex parte ordinandi contactus physicus rei cuius traditione ordinatur. pagina 221. numero 181. & seqq.

Ordinatio est valida in ratione sacramenti etiam si contactus rei non fiat simul cum prolatione verborum. pagina 222. n. 186. & seqq.

Ordinatio Sacerdotis qui tergit Calicem, & patenam, sed non hostiam, an sit sub conditione repetenda. pag. 222. num. 188. & seqq.

Index Rerum,

Ordinatio excommunicati est valida, & irregularis, quamvis ante ordinationem Episcopus dicat: *Non intendo ordinare excommunicatum, irregularem.* &c. p. 224. n. 199. & seq.

Ordinatus.

Ordinatus extra tempora sine dispensatione incurrat suspensionem ab Ordinis executione. p. 208. n. 86.

Ordinatus quilibet non potest ex Pontificis privilegio aliis eundem Ordinem conferre, quo ipse est initiatus. p. 227. n. 221. & seq.

Ordinatus, qui non consensit ordinationi, sed vel metu coactus fuit, non tenetur continentiae lege. p. 263. n. 482. & seq.

Ordinatus post usum rationis, sed ante pubertatem, tenetur continentiae lege. ibid. n. 486. & seq.

Ordo.

Ordo Sacramentum quid sit. p. 199. n. 1.

Ordo Sacramentum quam apte sic appellatum. ibid. n. 2.

Et quando fuerit institutum. ibid. n. 3.

Ordines sacri quot sint. ibid. n. 4.

Ordo sacerdotalis vere est sacramentum. p. 200. num. 7.

Ordines cuncti unum sacramentum dicuntur. ibid. n. 8.

Ordinis materia proxima, & remota. ibid. n. 9.

Ordinum singulorum, ut Diaconatus, Subdiaconatus, &c. materia. p. 201. n. 15. & seqq.

Ordinum minorum materia. p. 202. n. 26.

Ordines non valide conferuntur ei qui post usum rationis incidit in amentiam. p. 205. n. 56

Ordinum valida susceptio tria praerequirat in adulto alioquin capaci. ibid. n. 58.

Alia praerequisita ad Ordinum validam suspensionem. ibid. & seqq.

Ordinis sacramentum duplicem habet effectum. p. 207. n. 76.

Ordines sacri coelibatus onus habent adiunctum Ecclesiastico iure. p. 207. n. 79.

Ordines sacri quibus temporibus conferendi. p. 207. n. 82.

Ordines sacri solis praescriptis temporibus conferendi. ibid. n. 83.

Ordines maiores, & minores valide extra Missarum solemniam conferri possunt. p. 208. n. 84.

Ordines quatuor minores sunt vera Ecclesiae Sacramenta. p. 209. n. 93. & seq.

Ordines omnes septem fuerunt sigillatim, & in particulari à Christo Domino instituti. p. 213. n. 123. & seq.

Ad Ordinum validam suspensionem, utrum sufficiat annum praescriptum esse per exiguum temporis spatium inchoatum. p. 232. numero 258. & seqq.

Ordine sacro initiatur quis titulo sub hac conditione accepto, ut post ordinationem illud largitori restituat, an is incurrat suspensionem. p. 246. n. 367. & seqq.

Ordo potest conferri sub titulo praestimonij, aut pensionis annuae. p. 250. n. 393. & seq.

Ordines minores non possunt quacunque die conferri. p. 254. n. 420. & seq.

Ordines minores non debet de praeepto conferri in die festivo. p. 255. n. 423. & seq.

Ordines duos sacros eadem die suscipiens manet ipso facto suspensus. p. 258. n. 449. & seq.

In Ordinum minorum susceptione interstitia temporum requiruntur. pagina 259. numero 453. & seq.

Ordinibus initiatis interstitiis non servatis non incurrat suspensionem. ibid. num. 256. & seq.

Ordines minores ex rationabili causa possunt omnes simul conferri. p. 258. n. 445. & seq.

Ordinibus sacris initiati obligantur solum iure Ecclesiastico ad continentiam servandam. p. 62. n. 473.

Ordines sacros suscipiens propter vim vel metum cadentem in constantem virum, non tenetur continentiae lege. p. 263. n. 582. & sequent.

Ostiarius.

Ostiarium proxima & adaequata materia est sola clauum traditio. p. 221. n. 179. & seq.

P

Palla.

Palla parva requiritur ad Missae celebrationem; non sic olim, sed corporale totum munus gerebat. p. 101. n. 113.

Palla parva qua calix operitur est de essentia ornamentorum altaris. p. 142. n. 431. & seq.

Panis.

Panis & vinum Eucharistiae materia remota. p. 32. num. 11.

panis consecrandus debet esse triticus, aqua naturali confectus, igne coctus. p. 32. n. 12. 13. 14.

pani consecrando non obest aliqua diuersa grana misceri. ibid. n. 15.

pani & vini simul consecratio non est de necessitate sacrificij. p. 42. n. 123. & seq.

panem & vinum simul consecrari est praeeptum diuinum. ibid. n. 125.

panis & vini materia est consecrabilis sine definita quantitate. p. 44. n. 138. & seq.

panis aliquantulum corruptus nequit vigente necessitate consecrari. p. 47. n. 165. & seq.

panis ex amydo non est idonea consecrationi materia. ibid. n. 168. & seq.

panis, vel vini particula quae ob sui paruitatem sentiri nequit, neque etiam potest consecrari. p. 51. n. 215. & seq.

Papatus.

papatus non est Ordo. p. 200. n. 6.

Parochus.

parochus tenetur ex iustitia Eucharistiam egrotis ministrare, nec ab hac obligatione exemptus ob vitae periculum. p. 37. n. 64. & seq.

parochus tenetur omnibus ministrare Eucharistiam quoties hae rationabiliter petunt. ibid. n. 66.

parochus ubique terrarum tenetur ministrare Eucharistiam morte plectendis. pagina 37. num. 67.

parochus utrum possit cum lethali celebrare sine praenata confessione, si contingat quod populum sine Missa relinquet nisi in tali statu celebret. p. 59. n. 280. & seqq.

parochus qui solet celebrare pro defuncto praesente, & non suppetit Confessarius, non potest sine praenata confessione celebrare. p. 60. n. 287. & seq.

Parocho deficiente, vel inique viaticum indigenti denegante potest quibus sacerdos illud ministrare. pagina 80. numero 436. & seq.

Parochus

& Verborum.

Parochus carens coadiutore, & duas Parochias regens, Feria quinta Cœnæ non potest in utraque missam celebrare. p. 96. n. 75.

Parochus die Natalis Domini non tenetur tres celebrare Missas. p. 130. n. 317. & seq.

Parochus potest sæpius quam bis in die celebrare. ibid. n. 320. & seq.

Parochus potest diebus profectis duas Missas in Ecclesiis quas habet diuersis celebrare. ibid. n. 323. & seq.

Parochus non potest Missam de die, & pro Defunctis celebrare; Parochiano Missam pro defuncto petente. p. 131. n. 329. & seq.

Parochus non potest iterum Missam celebrare; etiam nuptiæ benedicendæ sint. ibid. num. 332. & seq.

Parochus Eucharistiam denegante potest à Regulari Sacerdote ministrari. p. 171. n. 26.

Parochus tenetur ex infirmitate Extremam - vnctionem ministrare. ibidem numero 28. Et quomodo se gerere debeat tempore pestis; vel si aeger aliud sacramentum non possit recipere. ibidem n. 30. & seq.

Parochus non tenetur cum vitæ periculo sacramentum Extremæ-vnctionis ministrare. p. 176. n. 65. & seq.

Parochus excommunicatus non potest ministrare Extremam-vnctionem. p. 188. n. 164. & seq.

Parochus mortaliter peccat, qui ut conferat vnctionem, expectat ut aeger vel vlti rationis careat, vel non possit naturaliter vivere. p. 189. n. 171. & seq.

Parochus conferens ægro Extremam - vnctionem sine lumine, peccat venialiter. p. 196. n. 213. & seq.

Parochus Extremam-vnctionem conferens sine vestibus ab Ecclesia præscriptis non delinquit mortaliter. p. 197. n. 219. & seq.

Parochus sacrum Extremæ-vnctionis oleum domi custodiens, ut facilius ad ægros noctu deferat, non delinquit mortaliter. p. 198. n. 224. & 226.

Parochi, Priores, Guardiani, non possunt suis subditis primam tonsuram conferre. p. 224. n. 205. & seq.

Patena.

Patena cum hostia & calice cum vino, est materia remota Sacerdotalis Ordinis, & quæ sit materia proxima. p. 201. n. 14.

Patena cum hostia, & Calice cum vino materia est de necessitate Sacramenti Presbyteratus. p. 218. n. 163. & seq. Vide Calix.

Pater.

Patris origo sub aliquo Episcopo sufficiens est, ut eius filius alibi natus possit ab illo ordinari. p. 241. n. 324. & seq.

Peccator.

Peccator baptizatus tantum sacramentaliter Eucharistiam suscipit. p. 38. n. 76.

Peccatum.

Peccatum actuale veniale non impedit præceptum Eucharistie effectum; impedit tamen secundarios. p. 39. n. 87.

Peccati mortalis confitens præmittere debet Confessionem ad Communionem. ibid. n. 88.

Peccatum valde grave est, Eucharistiam post minimum cibum, aut potum sumere. p. 65. n. 330. & seq.

Peccatum veniale potest nobis remitti virtute Esob. & Mend. Theol. Mor. Tom. III.

Missæ, seculo quoniam actu quo tale peccatum derelictum. p. 92. n. 44.

Peccatum mortale est, Missam quotidianam in Ecclesiis Cathedralibus, Collegiatis, & Cœnualibus omitti. p. 127. n. 290. & seq.

Peccatum mortale non est omittere septem Psalmos Pœnitentiales, quos post vnctionem infirmorum recitandos præscribit Ecclesia. p. 197. n. 216. & seq.

Persona.

Personæ ad Ordines inhabiles. p. 204. n. 52.

Persona quæ per metum ordinaretur valide susciperet Ordines, sed voto castitatis non obligabitur, nec officium recitare tenebitur, & nubere poterit. p. 205. n. 53.

Scelus si metus sit iuste incussum. ibid. n. 54.

Personæ inhabiles ad ministrandum in Ordinibus iure naturæ, & Ecclesiastico. ibid. n. 57.

Persona suscipiens Ordines sine interfectionum observatione grauitur peccat, sed nullam incurrit censuram. p. 206. n. 68.

Pœnæ.

Pœnæ infliguntur contra eum qui Ordines suscipit sine Papæ licentia, aut dimissoris litteris. p. 203. n. 44.

pœnæ quas incurrit Regularis qui sine dimissoris litteris ordinatur. p. 204. n. 48.

pœnæ Regularis laici sine licentia Ordines suscipientis. p. 204. n. 50.

Pœnitens.

Pœnitens non tenetur sub gravi culpa iubileum querere obtenta absolutione à referatis. p. 111. n. 99. & seq.

Pœnitens qui post confessionem incidit in peccatum lethale ante finem hebdomadæ, non tenetur iterum confiteri ad lucrandum iubilæum duarum hebdomadarum. pag. 12. numero 108. & seq.

pœnitenti qui intra hebdomadam fecit Confessionem sacrilegam, non sufficit ante hebdomadæ finem contritionem elicere ad Indulgentiam lucrandam. ibid. n. 111. & seq.

pœnitens qui Burgis lucratus est iubilæum duarum hebdomadarum, & postmodum pergit Vallisolerum, ubi idem iubilæum lucratur, non potest illud secundò lucrari, & à referatis absolui. p. 14. n. 122. & seq.

pœnitens qui ex malitia præscripta, opera in iubilæo præscripta omisit, poterit ultimæ hebdomadæ illud lucrari, si opera quæ geri debuissent, in alia à Confessario commutentur. p. 14. n. 138. & seq.

pœnitens qui pro iubilæo lucrando cuncta opera præscripta gessit, sed die vltima in qua sacram Eucharistiam debebat sumere, per incuriam vel obliuionem naturalem ieiuniū violauit, potest iubilæum lucrari mutata à Confessario in aliquod opus pium communionem. p. 15. n. 141. & seq.

pœnitens qui iubilæi tempore sectatur opinionem probabilem circa illius consequutionem, lucratur indulgentiâ. p. 19. n. 178. & seq.

pœnitens dubius an lethaliter deliquit, aut confessus fuerit lethale commissum, confiteri tenetur ante communionem. pag. 57. num. 265. & seq.

pœnitens habens Confessarium vnicum, qui instantiam habet causam, ut gratia criminis ei non confiteatur; communicatus non debet ei prius cōfiteri venialia. p. 58. n. 272. & seq.

Index Rerum,

Pœnitens prius confessus postea recordatur peccati mortalis obliti, quod tam confiteri non potest, non debet ante communionem, novam illius contritionem elicere. pag. 60. n. 290. & seq.

Pœnitens qui peccavit mortaliter, & mox confessus est, utrum teneatur communionem differre sub mortali. p. 63. num. 313. & seq.

Pœnitens qui sacrilegè communicavit indignus in parte prima sumptionis, & durante sumptione respuit, ita ut aliquam partem ritè dispositus acceperit, recipit Sacramenti effectum. p. 83. n. 485. & seq.

Pœnitens dignè communicans, post acceptam gratiam iuxta præsentem dispositionem, maiorem gratiâ ex opere operato recipit, si per intensiorem aut perfectiorem actum disponatur durante sumptione. p. 83. n. 478.

Pœnitens excusatur præmittere Confessionem ad Communionem si adsit necessitas communicandi, & absit copia Confessoris; & quando totum hoc contingere possit. p. 391. n. 89. & seq.

Et in his omnibus casibus debet pœnitens contreri de peccato. ibid. n. 21.

Pœnitens non peccat lethaliter, qui postquam bona fide votorum commutationem obtinuit, postmodum voluntariè præscripta in iubilæo opera omisit. p. 19. n. 183. & seq.

Pollutio.

Pollutio quandonam impediatur communionem, & quando non. p. 40. n. 94.

Pollutio utrum, & quando possit impedire salutem sub veniali communionem. p. 65. n. 326 & seq.

Pontifex.

Pontifex quis sit qui primus iubilæum scriptis concesserit, incertum est. p. 2. n. 5.

Pontifex non potest dispensare ut in altera tantum specie panis scilicet, vel vini liceat conicere. p. 43. n. 129. & seq.

Pontifex nocte Natalis Domini dispensat in ieiunio cum Cardinali celebrante primam Missam post Matutinum in sacello Pontificio. p. 69. n. 354 & 356.

Pontifex quoniam modo secularibus domesticis privilegiis concedat. p. 98. n. 87.

Pontifex supremus solus potest dispensare ut Altare ex alia materia quàm lapidea confectum. p. 100. n. 104.

Pontifex potest Missarum stipendia augere eorum minuendo numerum. pag. 110. n. 162.

Pontifex potest dispensare ut sine ministro missa possit celebrari, & quando hoc petendum. p. 111. n. 174.

Pontifex nullatenus potest dispensare, ut omnino illiteratus eos Ordines recipiat, qui ad exercitium scientiam requirunt. p. 236. numero 290.

Potestas.

Potestas absolventi à reservatis extenditur ad reservata Episcopis, & Religionum Prælati. p. 4. n. 25.

Potestas absolventi à reservatis, per iubilæum Compottellanum cōcessa, extenditur ad contenta in Bulla Cœvæ. p. 10. n. 87. & seq.

Præceptum.

Præceptum divinum de sumenda Eucharistia obligat in articulo mortis, & extra articulum

mortis. p. 35. n. 46. & seq.

Præceptum præmittendi confessionem ante communionem, est præceptum divinum positum. p. 57. n. 263.

Præceptum in Concilij clausula contentum, quia Sacerdotes qui sine prævia confessione communicaverunt, monentur quamprimum confiteri, est solum præceptum humanum. p. 61. n. 299. & seq.

Præceptum in Concilij clausula contentum laicos non obligat. ibid. n. 302. & seq.

Præceptum divinum sacrificandi datur, & naturale. p. 113. n. 187. & seq.

Præceptum quamprimum confitendi, si Sacerdos absque prævia confessione, contritione præmissa celebravit, comprehendit Sacerdotem in die Parasceves celebrantem. p. 64. n. 323. & seq.

Præceptum divinum communicandi omnino adest. p. 74. n. 395. & seq.

Præceptum divinum communicandi non baptizatos sine fideles sint, ut catechumeni, siue sint infideles ibidem. n. 397. & seq.

Præceptum prædictum obligat sæpius in vita. p. 75. n. 401. & seq.

Præceptum divinum obligat sub mortali eum qui communicavit in Paschate, recipere Eucharistiam in mortis articulo. ibid. n. 404. & seq.

Præceptum divinum nunquam fuit indictum laicis sub utraque specie communicandi. p. 83. n. 458. & seq.

Præceptum adhibendi saltem unum ministrum ad Missam non habetur ex iure. pag. 167. num. 642. & 644.

Et hoc præceptum non extenditur ad gravissimam necessitatem. ibid. n. 647.

Prælati.

Prælati regulari non expedit ut concedat suis monachis licentiam peregrinandi in urbem Romanam anno iubilæi. p. 7. num. 66. & seq.

Prælati Regulares possunt suis subditis dare dimissorias litteras, & quomodo. p. 104. n. 461.

Prælati excepti habentes dioccesim cum iurisdictione Episcopi, possunt etiam subditis secularibus concedere dimissorias litteras. ibidem num. 47.

Prælati licentia utrum requiratur, ut quilibet Sacerdos feria quinta in Cœna Domini celebrare possit. p. 128. n. 304. & seq.

Prælati regulares possunt suis subditis litteras dimissoriales imperari. p. 252. numero 405. & seq.

Sicut etiam suis novitiis ad sacros Ordines suscipiendos. p. 253. n. 408.

Prælati Regulares non possunt ex iure, bene tamen ex privilegio cum suis subditis dispensare. p. 260. n. 463.

Presbyteratus.

Presbyteratus materia totalis an sit Calicis cum vino, & Patenæ cum hostia traditio. p. 217. n. 158. & seq.

Presbyteratus essentialis materia est impositio manuum Episcopi supra caput ordinandi. p. 218. n. 160. & seq.

Ad Presbyteratum non requiritur tanta scientia, quanta est ad audicndas Confessiones necessaria. p. 237. & seq.

Prin i legum

& Verborum.

Privilegium.

Privilegia Religiosis concessa circa Eucharistiam administrationem. p. 36. n. 62.
Privilegium Minoribus concessum circa redemptionem Missarum. p. 110. n. 163.
Privilegia Regularibus concessa, ut sine Episcopi consentu possint cum altari viatico celebrare, vtrum per Tridentinum sint revocata. p. 125. n. 363. & seq.
Privilegium Societatis Iesu circa hoc. ibidem n. 365.
Et vi Sacerdos in Ecclesia violata celebras nolam incurat poenam. p. 135. n. 367. & seq.

Puer.

Pueri qui sufficientem habent usum rationis ad peccandum, vtrum possint, & debeant communicare. p. 54. n. 242. & seq.

Purificatorium.

Purificatorium requiritur ad Missae celebrationem. p. 101. n. 114.
Purificatorium ad abstergendum Calicem debet necessarium esse benedictum. p. 142. num. 434.

Pyxis.

Pyxis in qua recipienda est Eucharistia necessarium debet benedici. p. 141. num. 418. & seq.
Pyxis, & aurea fistula. Vide *Calix*.

R

Regularis.

Inter Regulares diversi Ordinis eorumque Ecclesias non datur tam arcta communicatio circa Iubilaeum, ut si vna Religio fruatur quinque Iubilaeis pro quinque Sanctorum solemnitatibus, totidem aliae Religiones mendicantes ad similem Diuorum numerum potui existant. p. 27. n. 239. & seq.
Regulares possunt sine bulla Cruciatu lucrari Iubilaeum pro suis Ecclesiis concessa. pag. 27. n. 242. & seq.
Regulares vtrum possint Eucharistiam administrare in die Paschae non materialiter sumpta. p. 80. n. 438. & seq.
Regulares non possunt in Paschate ministrare fidelibus Eucharistiam, ad praecipuum annuae confessionis implendum. p. 81. n. 442. & seq.
Regularium privilegium circa tempus celebrationis. p. 97. n. 80.
Et circa locum celebrationis. p. 98. n. 86.
Regularis an possit cum minori scientia quam Secularis, Ordinibus initiari. p. 236. n. 294. & seq.
Regulares Ordinibus initiandi ab Episcopis, non a Praelatis, an a Praelatis suis, vel ab Episcopis debeant examinari. p. 237. n. 297. & seq.
Regularis Sacerdos potest necessitate urgente Extremam-vinctionem secularibus ministrare, Parocho eam inique denegante. p. 171. n. 26.
Regulares possunt ex privilegio familiaribus Extremam-vinctionem ministrare. pag. 172. n. 41.
Regularis potest absente Parocho sine licentia Extremam-vinctionem ministrare. p. 187. n. 158 & seq.
Regulares omnes vtriusque sexus possunt in suis Ecclesiis lucrari omnia Iubilaeum, & indulgentias concessas pro omnibus Christiani Or-

bis Ecclesiis, locis, & stationibus. p. 218. n. 247. & 249.

Regulares omnes nunc possunt ex privilegio vbiue extra tempora a iure statuta Ordinibus initiari. p. 260. n. 465. & seq.

Regulares non possunt quibuscumque Ordinibus initiari in festo semiduplici. p. 261. n. 468. & seq.

Regulares vi suorum privilegiorum non possunt sacris initiari quacumque die, in qua Ecclesia officium duplex celebrat, etiam si ex praecipuo festiva non sit. ibid. n. 461. & seq.

Religiosus.

Religiosi vtrum Iubilaei tempore possint eligere Confessarium non approbatum ab Episcopis, sed a Regulari Praelato. p. 13. n. 122. & seq.

Religiosi Iubilaei tempore possunt sine sui Superioris licentia ad Confessarios approbato extra suum Ordinem accedere. ibid. n. 126.

Religiosi Societatis Iesu qui a nullo Superiore mittuntur, possunt Iubilaeum Missionum vti, & eius indulgentias potiri. p. 30. n. 255. & seq.

Religiosus peccata lethalis reus, non potest, licet addit secularis Confessarius, sine praevia confessione, eliciens contritionis actum communicare, si breui sperat Ordinis sui Sacerdotem. p. 58. n. 269. & seq.

Religiosi Episcopi facti fruuntur suae Religionis Indulgentiis. p. 26. n. 230. & seq.

Religiosi in Hispaniae Regnis possunt lucrari Iubilaeum, & indulgentias, vniuersis Christi fidelibus concessas in generali, sine Cruciatu. p. 28. n. 245. & seq.

Religiosi suorum privilegiorum vi possunt vnicuique Missa pluribus stipendiis satisfacere, vel maius stipendium exigere. p. 164. n. 618. & seq.

Religiosi possunt extra tempus variis de causis ordinari. p. 208. n. 88.

Religiosi Mendicantes, vtrum modo retineant privilegium, quo valeant ante artem a Tridentino praescriptam maioribus Ordinibus initiari. p. 231. n. 255. & seq.

Reliquiae.

Reliquiae cibi praecedentis diei remanentes in dentibus, aut gingivis vtrum possint impedire communionem. pag. 67. num. 339. & seq.

Reliquiae sacrificij post abluitionem remanentes, non sunt incontinenti necessarii ad abluendum. p. 72. n. 379. & seq.

Reliquiae praedictae inuenta post abluitionem in patena, calice aut corporali, vtrum possint laicis qui iam tunc communicant, cum abluitione ministrari. pag. 72. num. 384. & seq.

Reliquiae Sanctorum debent reponi in Ara consecrata. p. 141. n. 420. & 422.

Reliquiae peccatorum quoniam sint. p. 191. n. 179.

Remissio.

Remissio poenae temporalis virtute Missae semper certa lege confertur pro defunctis. p. 119. n. 255. & seq.

Remissio imperatur per Missam Orationi con-

Index Rerum;

iunctam, pro peccatis eorum pro quibus offertur. p. 120. n. 238. & seq.
Remissio peccatorum venialium non est primarius effectus Extremæ-vnctionis. p. 290. n. 177. & seq.

Ritus.

Ritus ab ecclesia institutus ad missam celebrandam. p. 104. n. 137.
Ritus accidentales quinam, & quid circa eos agendum. ibid. n. 138.
Rituum transgressio alia gravis, alia levis. p. 105. n. 139.
Ritus in Missa non licet innouare. ibid. n. 142.

Romani.

Romanorum nomine quinam intelligendi sint. p. 2. n. 11.

Rubrica.

Rubricæ Missalis quæ præscribunt accidentales missæ ritus, obligant sub mortali. p. 149. n. 503. & seq.

S

Sabbatum.

Sabbatho sancto licet ultra Missam solemnem plures alias priuatas celebrare. p. 129. n. 308. & seq.
In Sabbathum Sanctum festo incidente, vtrum Missæ priuatae sint dicendæ. ibid. n. 310. & seqq.
Sabbatho Sancto, vtrum Missæ priuatae ante solemnem possint celebrari. ibid. n. 313. & seqq.

Sacerdotium.

Sacerdotio non fungens non potest consecrari Episcopus. p. 211. n. 111. & seq.

Sacerdos.

Sacerdos in pane, & vino qui incipit corrumpi consecrans grauitur peccat. p. 32. n. 16.
Sacerdos in pane fermentato valide consecrare potest. p. 32. n. 17.
Sacerdos in Ecclesia Latina debet in pane azimo de necessitate præcepti consecrare. p. 32. n. 18.
Sacerdos Latinus in Ecclesia Græca potest in pane fermentato consecrare. ibid. n. 19.
Sacerdos debet gerere mixtionem tēpore Sacrificij, & ante oblationem. p. 33. n. 28. & seq.
Sacerdotis intentio necessaria ad formulas consecrandas. ibid. n. 33.
Sacerdos in dubijs quomodo se gerere debeat. ibid. n. 34.
Sacerdos simulans eucharistiæ celebrationem gravissimè delinquit. p. 35. n. 43.
Sacerdos irreuerenter tractans hoc Sacramentum, sacrilegium committit. ibid. n. 44.
Sacerdotes solent ministri ad consecrationem. p. 35. n. 48.
Sacerdotes plures qualiter possint esse ministri consecrationis vnius hostiæ. ibid. n. 49.
Sacerdos depositus, ac degradatus valide potest consecrare. ibid. n. 50. & seq.
Sacerdos solus est minister ex officio ad dispensationem Eucharistiæ. p. 36. n. 51.
Sacerdos quando possit sibi metipsi Eucharistiam ministrare. p. 36. n. 56.
Sacerdos celebrans potest particulam hostiæ cuilibet ad communicandum reueruare. ibid. n. 57.

Sacerdos qui absque vlla facultate Eucharistiam ministrat, nulla præter peccatum poena afficitur. ibid. n. 60.

Sacerdos quilibet tenetur ex charitate in mortis articulo Eucharistiam obeunti ministrare. 37. n. 63.

Sacerdos non præmissa confessione celebrans, debet quam primùm confiteri. p. 39. n. 92.

Sacerdos vere consecrat hostias coram se positas in pixide, vel in altari, quas initio Missæ consecrandas suscepit, licet postea consecrationis tempore profus oblitus fuerit. p. 44. n. 141. & seq.

Sacerdos non consecrat hostias quas consecrandas accipit, cum non sunt in corporali super aram, si consecrationis tempore tradidit obliuioni. p. 45. n. 143. & 145.

Sacerdos Græcus in azimo consecrans vtrum peccet. p. 47. n. 170. & seqq.

Sacerdos Latinus nequit grani obueniente necessitate in fermentato consecrare. pag. 47. n. 174. & seq.

Sacerdos particulam enim omittens in consecratione, vtrum peccet mortaliter. pag. 52. n. 230. & seqq.

A Sacerdote consecratio his verbis facta. *Hic est calix nouum testamentum in meo sanguine* valet. p. 53. n. 234. & seq.

Sacerdos qui post consecrationem lethaliter peccat, aut lethalis non confessi recordatur, potest sine nouo peccato non elicit contritione communicare. p. 55. n. 252. & seq.

Sacerdos celebrans, & in Missa recordatur, quod sit in mortali, debet statim contritionis actum elicere. p. 60. n. 293.

Sacerdos qui recordatur in Missa peccati mortalis, aut hunc committit ante sumptionem, & contritus communicat sine praua Confessione ob vitandam infamiam, non debet quàm primùm confiteri. pag. 62. n. 305. & seq.

Sacerdos qui non ex necessitate, nec ob carentiam Confessarij, sed ex mera malitia sine praua Confessione in mortali celebrans, non tenetur quàm primùm post Missam confiteri. p. 62. n. 308. & seq.

Sacerdos qui ob defectum Confessarij sine praua Confessione celebrans, vtrum debeat statim finita Missa confiteri. ibid. n. 310. & seq.

Sacerdos, qui ex obligatione elemosynæ acceptę tenetur offerre elemosinam, vtrum possit deficienti Confessario sine praua confessione celebrare. p. 63. n. 316. & seq.

An Sacerdoti liceat peccatori occulto petenti hostiam non consecratam ministrare, ad sacrilegium, vel graue aliud damnum ipsius suscipiens vitandum. pag. 63. num. 325. & seq.

Sacerdos non ieiunus potest ad communicandum moribundum, aliis sine viatico excelsurum celebrare. p. 70. n. 367. & seq.

Sacerdote post consecrationem deficiente, potest alius ieiunus, aut non ieiunus sacrificium perficere. ibid. n. 370. & seq.

Sacerdos non ieiunus vtrum possit reliquias sacrificij absorbere. p. 71. n. 372. & seqq.

Sacerdos melius agit alseruando grandinulas particulas sacrificij, si remaneant incaute post oblationem. ibid. n. 377.

Sacerdos

& Verborum.

Sacerdos in sacristia vestibus sacris retentis, non potest reliquias cuiusvis magnitudinis inven-
tas in calice, vel in patena abluere. p. 72.
n. 82. & seq.

Sacerdos potest necessitate urgente administra-
tione in Eucharistia Clericis inferioribus, &
etiam laicis committere. p. 79. num. 430. &
seq.

Sacerdotes omnes nequeunt Eucharistiam ad-
ministrare. p. 80. n. 433. & seq.

Sacerdos, vel Diaconus extra casum necessita-
tis, potest propria manu communione laica
Eucharistiam sumere. p. 82. n. 449. & seq.

Sacerdos celebrans potest extra viatici occasio-
nem hostiam consecratam dividere ad laicum
communandum. p. 84. n. 465. & seq.

Sacerdos communicans more laicorum non de-
bet stolam gestare. ibid. n. 468. & seq.

Sacerdotes omnes licet indigni & praecisi Mis-
sa sacrificium valide offerunt, sed non tolera-
tione Ecclesiae non offerant. pag. 90. nu-
mero 22.

Sacerdos praecisus, & toleratus nomine Ecclesiae
offerit. p. 90. n. 23.

Sacerdos debet applicare Missam pro persona
determinata. p. 91. n. 27.

Sacerdos tenetur obedire superiori praecipienti
ut pro tali persona, vel re offerat Missam.
ibid. n. 28.

Sacerdos aliquando ad hoc non tenetur obedi-
re superiori sub mortali. p. 91. n. 29.

Sacerdos ad Missae applicationem debet saltem
habere intentionem virtutalem. ibid. n. 31.

Sacerdos in Missa effectum aliquem ex ope-
re operato habet. p. 91. n. 32.

Sacerdos debet Missam pro tota Ecclesia mili-
tante offerre. p. 93. n. 48.

Sacerdos novus per annum primum non cele-
brans non delinquit. p. 95. n. 64.

Sacerdos ex iusta causa a celebratione absti-
nens non peccat, sed si non addit talis cau-
sa. ibid. n. 65. & seq.

Sacerdos simplex tenetur die festo sub mortali
facere factum, vel alii implere praecceptum.
ibid. n. 67.

Sacerdos Missam in Ecclesia violata celebrans
non incurrit irregularitatem. p. 99. n. 94.

Sacerdos simplex non potest celebrare in Alta-
ri, in quo eodem die celebravit Episcopus.
p. 101. n. 111.

Sacerdos non debet nudis pedibus celebrare.
p. 103. n. 132.

Quod semper non est peccatum. ibid.

Sacerdos potest variis modis ad celebrandum
pro aliis obligari. p. 108. n. 149.

Sacerdos qui in hostia Missa recordatur se non
esse ieiunum potest in tali statu comunica-
re. p. 41. n. 107.

Sicut etiam quando ei gravis nota imminet, nisi
ieiunius communet. ibid. n. 108.

Et cum hostia haeret calicis labro. ibidem nu-
109.

Sacerdos cui abundans stipendium concessum
est pro Missa a se dicendis, potest pro minori
iusto stipendio aliis dicendas Missas commit-
tere. p. 109. n. 158.

Non tamen hoc currit si ita traditum sit stipen-
dium, ut aliis tradat. ibidem n. 159.

Sacerdos diu differens sacrificium pro aliis pro-

quibus est obligatus, mortaliter peccat. p. 109.
num. 160.

Et quae dilatio sit sufficiens ad peccatum. p. 110.
n. 161.

Sacerdos potest celebrare cum ministro inex-
perto, & quando. p. 111. n. 176.

Sacerdotis impio praeccepta est iure divino.
p. 115. n. 205. & seq.

Sacerdotis intentio habitualis sufficit, ut Missae
fructus possit personae pro qua offertur, ap-
plicari. p. 117. n. 220. & seq.

Sacerdos non potest intentionem suam ad fu-
turum referre, seu anticipare Missae offerre.
p. 118. n. 226. & seq.

Sacerdos non debet omnibus Ecclesiae membris
impetrationem, & satisfactionem Missae ap-
plicare. p. 123. n. 256. & seq.

Sacerdos vtrum ex vi solius Ordinationis teneatur
aliquando celebrare. p. 126. n. 280. & seq.

Sacerdos nunquam celebrans vtrum mortaliter
an venialiter solū peccet. p. 126. n. 283. & seq.

Sacerdos in die festo dum non addit aliud sa-
crum tenetur celebrare. p. 127. n. 286. & 288.

Sacerdoti cuiuslibet licet celebrare feria quinta
maioris hebdomadae. p. 128. n. 302. & seq.

Sacerdos, vtrum post sumptam ablutionem possit
iterum celebrare ad ministrandum mori-
bundo viaticum. p. 130. n. 325. & seq.

Sacerdos vtrum bis in festo solemniter celebrare
possit, Templi angustiis impediuntibus, ne oma-
nis populus audiat factum. p. 131. n. 334. &
seq.

Sacerdos non potest iterum celebrare in die
festo, peregrinorum, aut magnatum copia ad-
veniente post consecrationem. p. 132. n. 338.
& seq.

Sacerdos non potest bis celebrare concurrentia-
bus duabus Missis, una de festo, altera de vi-
gilia, Rogationibus, aut pro Defunctis. ibid.
n. 341. & seq.

Sacerdos simplex vtrum ad reconciliandum
Ecclesiam benedictam indigeat Episcopi fa-
cultate. p. 139. n. 403. & seq.

Sacerdos sine mappis celebrans, vtrum & quan-
do peccet mortaliter. p. 143. n. 439. & seq.

Sacerdos optime instructus, vtrum possit sine
culpa lethali celebrare sine Missali. p. 145.
n. 462. & seq.

Sacerdos dimittens adnerenter Cingulum vel
manipulum mortaliter peccat. p. 147. n. 484.

Sacerdoti licet ob mortis metum sine cunctis
vestibus sacris celebrare. p. 148. n. 488.

Sacerdos operto capite celebrans peccat. p. 149.
n. 492.

Sacerdoti non licet sacro amictu caput celebran-
do tegere. p. 149. n. 497. & seq.

Sacerdoti vtrum, & quando licet sine dispensa-
tione operto capite celebrare. ibid. n. 500. &
seq.

Sacerdos omittens preces omnes, quas Missae praescribit
dictandas dum induitur, vtrum pec-
cet mortaliter. p. 149. n. 505. & seq.

Semper tamen est veniale. p. 150. n. 509. & seq.

Sacerdos cantas Missam solennem tenetur vo-
ce submissa legere Evangelium, Epistolam, &
introitum. ibid. n. 512. & seq.

Sacerdos quilibet num possit celebrare Mis-
sam de Sancto beatificato, cum us celebrationem
Pontifex alicui Religioni, vel pronun-

SCOBAR
Teod. Mort
p. 111. IV
IV

Index Rerum,

ei concessit. p. 151. n. 523. & seq.
 Sacerdos vtrum sub mortali teneatur saltem
 Matutinum ante celebrationem Missæ reci-
 tare. p. 152. n. 529. & seqq.
 Hoc tamen semper est veniale. p. 153. n. 533.
 Sacerdos tenetur sacrificium ab alio inceptum
 perficere. p. 154. n. 543.
 Sacerdos in mortali existens debet contritione
 præmissa sacrificium ab alio inceptum perfec-
 re si occurrat occasio. p. 155. n. 547.
 Sacerdos excommunicatus, aut suspensus ab of-
 ficio, potest, & debet perficere sacrificium
 ceptum, si solus adhuc qui perficere possit.
 p. 155. n. 553. & seq.
 Sacerdote celebrante deficiente ante consecra-
 tionem non debet alter Sacerdos missam per-
 ficere Canone incepto. ibid. n. 553.
 Secus si post sumptam Hostiam deficiat sangui-
 ne relicto. p. 156. n. 554. & seq.
 Sacerdos temerè Missam inchoatam relinquens
 nullam incurrit excommunicationem. p. 156.
 n. 558.
 Et vtrum incurrat suspensionem. ibid. n. 559. &
 seqq.
 Sacerdos diues potest pro Missis stipendium
 accipere. p. 160. n. 591. & seq.
 Sacerdos pauper nequit pro vna Missa plura
 stipendia accipere. p. 162. n. 603.
 Sacerdos nequit à duobus duplex stipendium
 sumere pro vna Missa, vni applicando me-
 dium fructum, alteri suum fructum specia-
 lissimum. ibid. n. 606.
 Sacerdos non potest vni satisfactionem Missæ,
 alteri imperationem applicare, vt vnica Mis-
 sa duplici promissioni, vel stipendio satisfac-
 iat. p. 163. n. 609. & seq.
 Sacerdos vtrum possit pro vna missa plura sti-
 pendia accipere, quando dantur minora iusto.
 ibid. n. 611. & seqq.
 Sacerdos pro Missa diei festi potest duplum sti-
 pendium accipere. ibid. n. 614. & p. 164. n. 616.
 Sacerdos qui pinguiora recipit stipendia pro
 missis celebrandis, non potest alijs dare te-
 nuiora. p. 164. n. 621. & seq.
 Sacerdos cui offertur interdum stipendium ma-
 ius solito pro missis quas celebrare potest, te-
 netur sub mortali totum stipendium exhibe-
 re si alijs Missas dicendas committat. p. 165.
 n. 623. & 625.
 Sacerdos cui non vacat in die festo missam audi-
 re, an possit celebrare sine ministro. pag. 168.
 n. 643. & seqq.
 Sacerdos non est vngendus in palma in Extre-
 ma-vnctione. p. 170. n. 15.
 Sacerdotes plures duobus modis possunt par-
 tialiter concurrere ad ministrandam Extre-
 mam-vnctionem. p. 188. n. 166.
 Sacerdos consciens sacramentalia in mortali,
 non peccat mortaliter. p. 215. n. 142. & seq.
 Sacerdotis officium. p. 201. n. 24.
 Sacerdos simplex potest ex Pontificis delegatio-
 ne cunctos Ordines Sacerdotio minores mi-
 nistrare. p. 227. n. 224. & seq.
 Sicut etiam Presbyteratus Ordinem. ibid. n. 227.
 & seq.
 Sacerdos factus die Sabbato præcedenti
 potest fieri Episcopus Dominica sequenti, &
 vtrum ad hoc debeat continuari ieiunium,
 p. 257. n. 437. & seq.

Sacrificium.

Sacrificium quid sit propriè, & strictè sum-
 ptum. p. 87. n. 1.
 Sacrificium est simul oblatio, & sacrum signum.
 ibid. n. 2.
 Sacrificij in communi definitio. ibid. n. 3.
 Ad Sacrificij essentiam non requiritur divina
 institutio. ibid. n. 4.
 Ad Sacrificium non est necesse quod gratiam
 operetur. p. 88. n. 5.
 Ad Sacrificium necessario requiritur minister.
 ibid. n. 6.
 Sacrificandi facultas non est singulis homini-
 bus data. p. 88. n. 7.
 In sacrificio quolibet danda est necessariò ali-
 cuius rei destructio. ibid. n. 8.
 Sacrificium quadrupliciter diuidi potest. ibidem
 n. 9.
 Sic consecratio sola instituti potest in signum
 aptum ad constituendum essentialiter Missæ
 sacrificium. p. 89. n. 15.
 Sacrificium sacerdotis indigni habet suum va-
 lorem quatenus sit nomine Christi, & Eccle-
 siæ. p. 90. n. 24.
 Sacrificium, Missæ ministrantes, & assistentes
 offerunt. p. 20. n. 25.
 Sacrificium quod Sacerdos imperfectum reli-
 qui propter superuenientem mortem,
 aut gravem morbum, potestne ab alio sacer-
 dote altera die perfici. p. 154. n. 538. & seqq.
 Sacrificia ab hominibus instituta non sunt vera
 sacrificia. p. 112. n. 173. & seq.
 Ad Sacrificij essentiam requiritur signum &
 minister publica autoritate constitutus. ibid.
 n. 181. & seq.
 In omni sacrificio proprio danda est destructio
 aliqua rei oblata. p. 113. n. 185. & seq.
 Sacrificium materiale duo complectitur. p. 113.
 n. 183.
 Sacrificium Crucis vtrum verum sacrificium.
 ibid. n. 191. & seqq.
 Ad Sacrificium requiritur sumptio hostiæ tunc
 consecrata. p. 116. n. 208. & seq.
 Ad sacrificium Missæ est requisita vtriusque spe-
 cies sumptio. ibid. n. 210. & 212.
Scandalum.
 Ad scandalum vitandum potest quis non ieiunus
 communicare. p. 69. n. 358. & seq.
Sepultura.
 Sepultura excommunicati non vitandi non vi-
 olat Ecclesiam. p. 137. n. 386. & seq.
Species.
 Species Sacramentales adhuc in stomacho per-
 tenerantes non producant vberiore gratiæ
 effectum. p. 84. n. 481. & seq.
 Species Sacramentalis vtriusque simul sumpta
 non confert recipienti maiorem gratiam quam
 seorsim singula. p. 84. n. 487.
 Specierum sumptio sola potest essentialiter mis-
 sæ sacrificium constituere. p. 115. n. 199. &
 seq.
 Species sacramentales sunt pars victimæ in mis-
 sa oblata. p. 116. n. 214. & seq.
Stipendium.
 Stipendium absque sinonia potest pro missa
 accipi. p. 109. n. 153.
 Stipendium iustum vnus Missæ quodnam. ibid.
 numero 154.
 Stipendi

& Verborum.

Stipendij *taxa* desumenda ex lege Pontificia, vel communi hominum estimatione. ibidem n. 155.

Stipendia plura nulla licet accipere, & unico Sacramento satisfacere. ibid. n. 156.

Stipendij æqualitas pro missa dati non desumenda est ex congrua Sacerdotis sustentatione. p. 161. n. 197. & seq.

Stipendia plura etsi iusta non possunt accipi pro una Missa. ibid. n. 600.

Subdiaconatus.

Subdiaconatus ex iusta causa potest simul cum minoribus Ordinibus conferri. p. 206. n. 70.

Subdiaconatus, an sit verum novæ legis Sacramentum. p. 210. n. 98. & seq.

Subdiaconatus totalis materia proxima non est sola libri Epistolarum traditio. p. 219. n. 169.

Subdiaconus.

Subdiaconi non peccant mortaliter, solemniter ministrando cum in mortali existunt. p. 214. n. 129. & seq.

Peccant tamen venialiter. ibid. n. 132. & seq.

Subdiaconi non obligantur ad continentiam servandam ex mera Ecclesiæ constitutione. p. 262. n. 475. & seq.

Subdiaconus initiatus cum aliquo defectu substantiali non manet obligatus ad continentiam servandam. ibid. n. 478.

Subdiaconus non afficitur suspensione qui Subdiaconatus suscepro titulum patrimonij resignat, & Diaconatum init. p. 207. n. 75.

Superior.

Superior Regularis, aut Sacerdos secularis, vtrū aliquando possint seculo privilegio Missas ad minorem numerum reducere. p. 166. n. 636. & seq.

Suspensio.

Suspensio non incurritur nisi ob maiorum ordinum sine dimissoris litteris suspensionem. p. 204. n. 99.

Suspicio.

Suspicio levis de crimine non impedit communionem concedere, nec etiam gravis, sed sola suspicio vehemens impedit. p. 37. n. 72.

T.

Tabachum.

Tabachi sumptio in *tabachum*, in fumo, vel in pulvere, vtrum possit impedire communionem. p. 66. n. 336. & seq.

Templum.

Templum vtrum amittat consecrationem, si per temporum intervalla maior eius pars corrumpatur, & restitueretur. p. 138. n. 394. & seq.

Templum vel Coemeterium consecratum per Episcopum, si violetur debet reconciliari per proprium Episcopum, vel per alium de eius licentia. p. 139. n. 407.

Tonsura.

Tonsura prima non est verus Ordo. p. 208. n. 90. & seq.

Tonsura prima non constat propria materia, & forma. p. 211. n. 117. & seq.

Tonsuræ collatio valida esset, si nec Episcopus abscondens comam, nec tonsorandus illa verba proferrent: *Dominus pars*, & c. ibid. n. 120. & seq.

Tonsura clericalis in summitate capitis facta, à quo haberet initium. p. 264. n. 488.

V.

Vas.

Vasis ac vestibus sacris cultus debitus quilibet. p. 104. n. 135.

Vasa ac lineæ contingere, quæ immediate speciebus consecratis deferuntur, peccatum veniale est. ibid. n. 136.

Vasa non remanent consecrata, etsi in eis Sacerdos bona fide ante eorum consecrationem celebraverit. p. 145. n. 466.

Vasa deaurata non amittunt consecrationem si per vitium deauratio tollatur. p. 146. n. 469. & seq.

Vasa non aurata consecrata, post inanitionem non indigent nova consecratione. ibid. n. 472. & seq.

Verbum.

Verba consecrationis non sunt forma extrinseca Eucharistiæ, sed extrinseca. p. 32. n. 8.

Verba Consecrationis quid operentur. ibidem n. 39.

Et Christi existentia in Eucharistiæ. p. 34. n. 40.

Verba consecrationis recitativæ, & enunciativæ proferuntur. p. 51. n. 217.

Verba præcedentia formam consecrationis panis ad valorem formæ non requiruntur. ibid. n. 217 & seq.

Verba consecrationis non essent valida si loco illius formæ, *Hoc est corpus meum*, reciteretur, *Hæc est caro mea*. p. 52. n. 222. & seq.

Verba consecrationis calicis, *Novi & æterni testamenti*, vique ad, *Remissionem peccatorum*, non sunt essentialia. p. 32. n. 225. & seq.

Verba, *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti*, non sunt de necessitate præcepti, aut Sacramenti extremæ unctionis. p. 179. n. 95. & seq.

Vestis.

Vestes sacræ quibus induitur Sacerdos ad celebrandum sunt sex. p. 103. n. 127.

Vestium Sacrarum materia color, & forma. ibid. n. 128.

Vestem aliquam sacram omittere quod peccatum sit. ibid. n. 129.

Aliquando nullum si adsit causa. ibid. n. 130.

Vestibus immundis celebrare quale peccatum sit. ibid. n. 131.

Vicarius.

Vicarius Generalis Episcopi Sede vacante habet dispensationem interstiorum. p. 296. n. 67.

Vinum.

Vinum de vite expressum & bottis est materia Calicis Eucharistiæ. p. 32. n. 20. 21.

Vinum debet aqua ante consecrationem misceri, ex necessitate præcepti. pag. 33. n. 25. & seq.

In Vino congelato licet potest consecratio fieri in necessitate. p. 48. n. 186. & seq.

Vinum imbibitum in mica panis non potest consecrationis materiam ministrare. p. 30. n. 201. & seq.

Vinum.

SCOBAR
Teok Mort
p. m. III. IV.
E. IV.

Index Rerum, & Verborum.

Vinum congelatum est consecrationis apta materia. p. 48. n. 183. & seq.

Vnctio.

Vnctio Sacramentalis debet fieri in modum Crucis. p. 170. n. 11.

Vnctio quintuplex requiritur in Extrema-unctione, & quare. ibid. n. 12. 13.

Vnctio in rebus ac pedibus aō semper admitenda. ibid. n. 14.

In Vnctione sensuum non est necesse servari Ordinem, nec utrumque organum vngi. ibid. n. 16. 17.

Vnctio debet fieri à Sacerdotis manu. pag. 179. n. 92. & seq.

Vnctionis forma, qua nunc Ecclesia vtitur, an sit de necessitate Sacramenti. p. 181. n. 106. & seqq.

Vnctiones septem non sunt de necessitate Sacramenti. p. 186. n. 149. & seq.

Vnctiones quinque sensuum necessariae sunt ad valorem Sacramenti. ibid. n. 152. & seq.

Vnctionis primarius finis non est tollere reliquias peccatorum. p. 191. n. 181. & seq.

Vnctione prima peracta non datur totus gratiae effectus. p. 192. n. 184. & seq.

Vnctio quaelibet non confert partem gratiae. ibid. n. 187. & seq.

Vnctionis effectus non pender à Ministri intentione. ibid. Vnctionis effectus nō datur in prima vel secunda vnctione, si Minister intendat perficere. p. 194. n. 196. & seq.

Non potest absente viro conferenti Extremā-unctionem, foramina ministrare, seu respondere. pag. 196. n. 210. & seq.

Votum.

Voti commutatio potest fieri Iubilaei tempore, & quomodo. p. 4. n. 33.

Voti Iubilaei tempore manifestati potest fieri commutatio, etsi dilata in ulterius tempus. ibid. n. 34.

Voti facta commutatione, votum extinctum est, licet qui vouit Iubilaeum non lucretur. ibidem n. 35.

Vota nequeunt commutari transacto Iubilaei tempore ei qui Iubilaeum non est consequutus. p. 5. n. 35.

Votum castitatis, & Religionis nequeunt commutari ab eo, cui ex generali indulto concessa est facultas commutandi omnia vota. ibidem n. 37.

Quod patitur exceptionem. ibid. n. 38.

Votum vouendi castitatem potest commutari à Confessario, & quomodo. p. 5. n. 39.

Sicut & votum non fornicandi. ibid. n. 40.

Et votum Castitatis, & Religionis pro tempore limitato emissum. ibid. n. 41.

Et votum Castitatis coniugalis. ibid. n. 42.

Et votum non petendi debitum etiam ex consensu coniugis. ibid. n. 43.

Votum seruandae Castitatis centum annis nequit commutari. p. 5. n. 44.

Sicut nec votum seruandae Virginitatis, nisi intenderit vouens solum primum actum includere. ibid. n. 45.

Vota seruata, quorum mutatio per Iubilaeum conceditur, possunt commutari durante ipso, toties quoties emissā fuerint. pagina 5. n. 50.

Sicut & votum perseverandi in Religione. ibid. n. 51.

Ad vota commutanda vi Iubilaei sufficit pro causa opera praescripta implere. ibid. n. 52.

Votum sumendi habitum Beatarum est commutabile. p. 5. n. 46.

Votum inuendi Religionem ad probandum an vouenti placeat, non est commutabile. ibidem n. 47.

Votum paupertatis, vel obedientiae in Religione non approbata potest commutari. ibid. n. 48.

Votum quo quis astringitur Iubilaei tempore, quod non curat sibi commutari, potest Iubilaeo transacto illius commutationem impetrare. p. 16. n. 150. & seq.

Vota seruata peregrinationis Hierosolymitanæ, romanæ, ac Compostellanæ non comprehenduntur in generali facultate ad vota commutanda. p. 17. n. 165. & seq.

Votum emissum in vilitatem Tertij, & ab eo acceptatum non est commutabile indulto Iubilaei. p. 18. n. 174. & seq.

Votum alicui commutatum Iubilaei indulto, amplius non reuincit, licet Iubilaeum quis postmodum non lucretur. pagina 19. num. 180. & seq.

Vxor.

Vxor utrum, & quando teneatur obedire marito Romam abeunti, & sibi praecipienti vt comes sit peregrinationis. p. 7. n. 62. & seqq.

FINIS